

EXHIBIT A.357

(4 of 5)

177. Sergeant Major Eli Kojman, Badge No. 46951, Yehuda Forensic Identification. [submitter of crime scene visit report + photograph tables]
178. First Sergeant Avi Menachem, Badge No. 57556, Binyamin Station. [submitter of exhibit cover form + memorandum + exhibits from card No. 106/02]
179. Samir Karash, Identity No. 080062771 (details in the prosecution) [wounded in the shooting attack]
180. Shaul Beit, M.D., License No. 33027, Hadassah Ein Kerem Hospital, Jerusalem. [submitter of medical report] (will be summoned upon explicit demand of the defense only)
181. Query for finding and projection of vehicle and owner details [institutional record].

[Signature]

Michael Kotlik, Captain
Military Prosecutor

Date: September 29, 2002

Reference: 444-02 amended

[Stamp] P 5: 208

Prosecution Case 444/02 Amended

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P5: 175-208.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P5: 175-208.

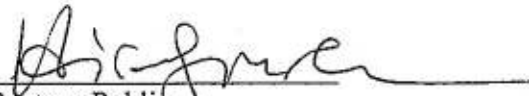

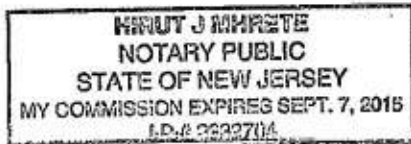
Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

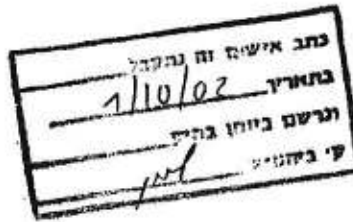
On the [28]th day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28th day of February, 2014

Notary Public

צבא	הגנה	לישראל
בבית	המשפט	הצבאי
בבית	אל	תיק ביה"מ :
בפני	הרכב	תיק תביעה :
		תיק פ.א. :
		3459/02
		444/02
		1282/02 בנימין
		1283/02 בנימין
		1284/02 בנימין
		1285/02 בנימין
		234/01 מות"מ י-ם
		457/01 בנימין
		2159/01 בנימין
		7915/01 ציון
		481/01 ציון
		8379/01 ציון
		39/02 בנימין
		502/02 ציון
		483/02 שפט
		4258/02 ירקון
		568/02 שפט
		783/02 בנימין

במשפט שבין התובע הצבאי - המאשים

- נגד -

אחמד טאלב מוצטפא ברגותי (מכונה "אל פראנסי")
ת.ז. 994466860, יליד 15.03.76, תושב אלבירה - רמאללה
עצור מיום 15.04.02

- הנאשם -

כתב-אישום מתוקן

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בביצוע העבירות הבאות:

פרט ראשון:

מהות העבירה: חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנות 184(א) ו-185(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, החל מסוף שנת 2000 ועד ליום מעצרו, היה חבר או פעל כחבר בהתאחדות בלתי מותרת, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, החל משנת 1996 ועד ליום מעצרו עבד ככהג וכשומר ראש של מרואן ברגותי, שהוא ראש "התנזים" של הפת"ח.

הנאשם הנ"ל, החל מתחילת שנת 2001 ועד ליום מעצרו פעל במסגרת "התנזים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, פעילות צבאית נגד המטרות הישראליות.

במהלך פעילותו הצבאית, הנאשם נהג לקבל סיוע כספי מפעילי "התנזים" של הפת"ח. הנאשם קיבל באמצעות חשבון הבנק שלו סכום של כ-7,000 ש"ח מנאצר מחמוד עוויס, פעיל צבאי בכיר מאיזור שכם, וכן סכום של כ-10,000 ש"ח מעלי פרני ברגותי, פעיל בכיר באיזור ברמאללה.

במהלך פעילותו הצבאית הנאשם היה בקשר מתמיד עם ראש "גדודי חללי אלאקצא", הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח בשכם - נאצר מחמוד ענוס, ראש "גדודי חללי אלאקצא" באיזור טול-כרם - ראאד כרמי, ראש "גדודי חללי אלאקצא" באיזור גנין - ע/כרים ראוב יונס ענוס, ראש "גדודי חללי אלאקצא" באיזור בית-לחם וחברון - ג'יהאד ג'ערה, ראש "גדודי חללי אלאקצא" באיזור - נאצר מחמוד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), וכן עם ראש "התנזים" של הפת"ח - מרואן ברגותי. במסגרת פעילותו הצבאית הנ"ל, הנאשם הפיץ ברמאללה כרוזים בדבר לקיחת האחריות לפיגועים שבוצעו בישראל ובאיזור על-ידי פעילי "התנזים" של הפת"ח.

פרט שני:

מהות העבירה: נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנות (א) 184(1) ו-185(1) (ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, החל מתחילת שנת 2001 ועד ליום מעצרו, ניהל או עזר להנהלת התאחדות בלתי מותרת, או החזיק בכל משרה או עמדה בהתאחדות בלתי מותרת או תחת מרותה, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, היה אחד האחראיים על ארגון "גדודי חללי אלאקצא" (יכותאיב שהאדה אלאקצא) באיזור רמאללה - הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת. "גדודי חללי אלאקצא" היו אחראיים לביצוע מספר רב של פיגועים נגד חיילי צה"ל ואזרחים ישראלים הן באיזור הן בתוך שטחה של מדינת ישראל, אשר בהן נהרגו מספר רב של אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל. בין היתר, הנאשם שימש כאיש קשר בין שאר האחראיים האזוריים ב"גדודי חללי אלאקצא" לבין ראש "התנזים" של הפת"ח - מרואן ברגותי.

פרט שלישי:

מהות העבירה: ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנות (א) 184(1) ו-185(1) (ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, במהלך התקופה האמורה בפרט האישום הראשון או בסמוך לכך, עשה עבודה כל שהיא או ביצע שירות כל שהוא בשביל התאחדות בלתי מותרת, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, ברמאללה או בסמוך לכך, במספר רב של הזדמנויות שונות, חילק כספים לפעילים צבאיים של "התנזים" של הפת"ח. הנאשם נהג לקבל כספים מפעילי "התנזים" של הפת"ח עליו פרגי ברגותי ולחלק אותם לאנשים רבים אשר ביצעו פיגועים נגד חיילי צה"ל ואזרחים ישראלים. בכל הזדמנות הנאשם מסר לכל אחד מהפעילים סכומי כסף שונים בין 100 ל-300 דולר ארה"ב. כמו כן, הנאשם נהג להעביר סכומים גדולים יותר לפעילים צבאיים ב"תנזים" של הפת"ח באמצעות העברות בנקאיות.

בין היתר, הנאשם העביר למנצור שרם, פעיל צבאי בכיר ב"תנזים" של הפת"ח בטול-כרם, שהוא סגנו של ראאד כרמי - ראש "גדודי חללי אלאקצא" בטול-כרם, שהוא הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח, סכום של 3,000 ש"ח.

כמו כן, הנאשם העביר לנאצר מחמוד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), שהוא ראש "גדודי חללי אלאקצא", סכומים בין 1,000 ל-2,000 ש"ח בכ-6-7 הזדמנויות שונות וזאת לצורך רכישת כדורים. בנוסף לכספים, הנאשם נהג לספק לפעילים צבאיים של "התנזים" של הפת"ח מכשירי טלפון סלולריים לצורכי פעילותם הצבאית.

פרט רביעי:

מהות העבירה: סחר בציוד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בשנת 1998 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במחנה הפליטים אמערי או בסמוך לכך, רכש מידי סאמר אלמימי תמ"ק MP-5 תמורת 4,000 דינר ירדני וכן רוס"ר M-16 מקוצר עם כוונת טלסקופית תמורת 5,500 דינר ירדני, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו. הנאשם הנ"ל, במהלך השנים 2001 - 2002, נהג למסור את תמ"ק MP-5 הנ"ל לידי אנשים שונים על מנת שיבצעו באמצעותו פיגועי ירי נגד אזרחים ישראליים וזאת כפי שיתואר בהמשך כתב-האישום.

פרט חמישי:

מהות העבירה: החזקת כלי-ידיה ללא היתר, עבירה לפי סעיף 53(א)(1) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, במהלך התקופה האמורה בפרט האישום הראשון, החזיק ברשותו כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר, כלי או חפץ או דבר המתוכנן או מסוגל לגרום מוות או חבלה חמורה, ללא תעודת היתר שהוענקה על-ידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, ברמאללה או בסמוך לכך, החזיק ברשותו תמ"ק MP-5, אקדח וכן רוס"ר M-16 מקוצר עם כוונת טלסקופית, וזאת ללא תעודת היתר שהוענקה על-ידי מפקד צבאי או מטעמו.

פרט שישי:

מהות העבירה: סחר בציוד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בסוף שנת 2000 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, מסר לידי נאצר מחמד יוסף נאגיי (אבו-חמיד) - ראש הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח, רוס"ר קלצניקוב ו-50 כדורים לרוס"ר קלצניקוב, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו. נאצר אבו-חמיד מסר את רוס"ר קלצניקוב הנ"ל הכדורים הנ"ל לידי אחמד עינדור, פעיל בכוח 17 של הרשות הפלסטינית. אחמד עינדור דיווח לנאצר אבו-חמיד כי ביצע באמצעות רוס"ר קלצניקוב הנ"ל פיגוע ירי שבו נהרגו בני הזוג כהנא ז"ל, וכן כי ביצע באמצעות הכדורים הנ"ל פיגוע ירי שבו נהרג אזרח ישראלי.

פרט שביעי:

מהות העבירה: סחר בציוד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, החל מסוף שנת 2000 ועד ליום מעצרו או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במהלך התקופה האמורה, ברמאללה או בסמוך לכך, במספר רב של הזדמנויות שונות, מסר לידי נאצר מחמד יוסף נאגיי (אבו-חמיד) - ראש הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח, סכומי כסף גדולים של עשרות אלפי שקלים ועשרות אלפי דולרים של ארה"ב לצורך רכישת כלי נשק וכדורים לביצוע פיגועי ירי נגד חיילי צה"ל ואזרחים ישראליים. הנאשם אף נהג להשאיר אצלו בבית את הכדורים שנרכשו בכסף הנ"ל ולמסור אותם לידי נאצר אבו-חמיד וחבריו של האחרון לפי מידת הצורך, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו.

פרט שמני:

מהות העבירה: סחר בציוד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, במהלך שנת 2001 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, מסר לנאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), ראש "גדודי חללי אלאקצא", הזרוע הצבאית של "התנועים" של הפת"ח, 100 כדורים לרוס"ר M-16, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו.

פרט תשיעי:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בתחילת שנת 2001 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחייליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, רכש רכב מזדה לבן גונב, מודל חדש. הנאשם הנ"ל מסר את הרכב הנ"ל לידי מוהנד אבו חלאוה, אשר יצא ברכב האמור לביצוע פיגועים נגד אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל באיזור.

פרט עשירי: (פ.א. 234/01 מת"מ י-ס)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.01.01 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, במועד האמור, נפגש ברמאללה עם מחמד ערמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") ועם ג'אד אברהים מוסא מעלא.
2. ג'אד מעלא ומחמד מצלח ביקשו מהנאשם רכב לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד יהודים. הנאשם מסר לידי ג'אד מעלא ומחמד מצלח רכב פולקסווגן בורה גנב בצבע כסף, נושא לוחית רישוי ישראליות, וזאת על מנת שחבריו הנ"ל יבצעו מרכב זה פיגוע ירי בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים.
3. מחמד מצלח נהג ברכב הפולקסווגן ואילו ג'אד מעלא ישב לידו כשהוא חמוש באקדח 16.
4. ג'אד מעלא ומחמד מצלח נסעו ברכב הפולקסווגן לאיזור עטרות על מנת לחפש רכב ישראלי במטרה לבצע לעברו פיגוע ירי ולגרום למותם של נוסעי הרכב.
5. סמוך לשעה 15:18, באיזור התעשייה עטרות, ג'אד מעלא ומחמד מצלח הבחינו ברכב GMC ספארי, מ.ר. 7901306, (להלן: הרכב) אשר בו נהג אלעזר עקיבא פשקוס ז"ל.
6. ג'אד מעלא ומחמד מצלח החלו לנסוע אחרי הרכב. הנאשם ומחמד מצלח עקבו אחרי הרכב מאיזור התעשייה עטרות עד צומת א-ראם ובחזרה.
7. כאשר הרכב חזר לאיזור התעשייה עטרות ונסע בכביש הראשי, ג'אד מעלא ומחמד מצלח נסעו ברכב הפולקסווגן בסמוך לרכב.
8. בשלב זה, ג'אד מעלא פתח את החלון וירה באקדח 16 הנ"ל כ-7 כדורים לעבר הרכב בכוונה לגרום למותו של נהג הרכב. מספר קליעים, אשר נורו על-ידי ג'אד מעלא, פגעו ברכב, כאשר קליע אחד פגע בצווארו ואחד בחזהו של אלעזר עקיבא פשקוס ז"ל שנהג ברכב.
9. משהבחינו ג'אד מעלא ומחמד מצלח כי הרכב נעצר, השניים נמלטו ברכב הפולקסווגן לרמאללה.

10. ברמאללה, ג'אד מעלא ומחמד מצלח החזירו את רכב הפולקסווגן לנאשם ודיווחו לו על הפיגוע שביצעו.
11. לאחר יום, הנאשם מסר לג'אד מעלא כ-300 דולר ארה"ב עבור ביצוע הפיגוע הני"ל. את הכסף האמור הנאשם קיבל מידי עלי פרג'י ברגותי.
12. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הני"ל גרם בכוונה למותו של אלעזר עקיבא פשקוס ז"ל, אשר נפטר כתוצאה מפגיעת הקליעים שטרו על-ידי ג'אד מעלא כפי שתואר.

פרט אחד-עשר: (פ.א. 457/01 בנימין)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, ביום 25.02.01 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הני"ל, במועד האמור, נפגש ברמאללה עם מהנד אבו חלאווה, מחמד עזרחמאן סאלם מצלח (אבו סטחה) וטארק מלחי (א-נוף).
2. הנאשם וחבריו הני"ל דנו במצב באיזור. הנאשם וחבריו הני"ל טענו כי אין פעילות נגד המטרות הישראליות. הנאשם שאל את חבריו הני"ל מה ניתן לעשות על מנת לשפר את המצב. חבריו הני"ל של הנאשם ביקשו כי הנאשם יספק להם רכב וכלי נשק. והם יבצעו פיגוע נגד האזרחים הישראליים בכוונה לגרום למותם.
3. הנאשם הסכים להצעה הני"ל. הנאשם מסר לידי חבריו הני"ל את רכבו מסוג פולקסווגן בורה, צבע אפור, מודל שנת 2001, נושא לוחיות רישוי ישראליות, וכן תמ"ק MP-5 עם מחסנית וכדורים.
4. מהנד אבו חלאווה, מחמד מצלח (אבו סטחה) וטארק מלחי (א-נוף) נסעו ברכבו של הנאשם, כשהם חמושים בתמ"ק MP-5 הני"ל, אשר אותו קיבלו מהנאשם. חבריו הני"ל של הנאשם הגיעו לאיזור גשר עטארה.
5. בסמוך לשעה 13:15, חבריו הני"ל של הנאשם הבחינו ברכב GMC ואנדורה, מ.ר. 3082518, אשר בה נהג יוסף כהן, כשהרכב האמור יוצא מיישוב עטרת ופונה לכיוון גשר עטארה.
6. חבריו הני"ל של הנאשם החליטו לבצע פיגוע ירי לעבר רכב ה-GMC הני"ל בכוונה לגרום למותם של הנוסעים בו.
7. חבריו הני"ל של הנאשם החליטו להמתין עד שרכב הסיטרואן שנסע לפניהם יעקוף את רכב ה-GMC ואז לעקוף את רכב ה-GMC ולבצע לעברו את פיגוע הירי המתוכנן.
8. ברכב הסיטרואן הני"ל נסעו ויליאם סאמח פארס אלחטיב (רימאווין), רבחי זוהדי אלסמר (רימאווין) ואכרם עבדאללה מחמד קאסם (עזאווין), החמושים ב-2 רוס"רי קלצינקוב ורוס"ר M-16. נוסעי רכב הסיטרואן הני"ל פתחו באש בכלי הנשק הני"ל לעבר רכב ה-GMC הני"ל בכוונה לגרום למותם של הנוסעים בו. 29 קליעים שטרו על-ידי האנשים הני"ל פגעו ברכב ה-GMC הני"ל. 3 קליעים פגעו בראשו ובצווארו של יוסף כהן, אשר נהג ברכב ה-GMC הני"ל. כתוצאה מפגיעות הקליעים הני"ל וכן מפגיעות הרסיסים בכל חלקי גופו, יוסף כהן נפצע באורח קשה.
9. לאחר שחבריו הני"ל של הנאשם הבחינו כי כתוצאה מפגיעת הירי שבוצע מרכב הסיטרואן שנסע לפניהם, רכב ה-GMC נפגע, ירד מהכביש ונהג הרכב נפצע, חבריו הני"ל של הנאשם נמלטו בחזרה לרמאללה.
10. ברמאללה, חבריו הני"ל של הנאשם החזירו לנאשם את רכב הפולקסווגן הני"ל ואת תמ"ק MP-5 הני"ל. מהנד אבו חלאווה, טארק מלחי (א-נוף) ומחמד מצלח (אבו סטחה) דיווחו לנאשם כי ביצעו פיגוע ירי באמצעות הרכב וכלי הנשק הני"ל וכי כתוצאה מכך נפצע נהג יהודי.

פרט שניים-עשר:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14א(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בחודש יוני 2001 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

זיאת חמודה יעקוב חמודה ביחד עם מאמון בסאם עבדאללה אבו-שמה, הייתם עזאת, סעיד אבראש ואחמד אבו אלעם, במועד האמור, החליטו לבצע פיגוע ירי לעבר היישוב פסגות במטרה לגרום למותם של אזרחים ישראלים.

האנשים הנ"ל ניגשו אל משרדו של מרואן ברגותי, ראש "התנועים" של הפת"ח. האנשים הנ"ל נפגשו עם מרואן ברגותי וביקשו מהאחרון לקבל כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים ביישוב פסגות. מרואן ברגותי שמח לשמוע את התכנית הנ"ל לבצע פיגוע ירי לעבר היישוב פסגות והבטיח לספק כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.

לאחר כשבוע ימים, זיאת חמודה וחבריו הנ"ל ניגשו שוב למשרדו של מרואן ברגותי ברמאללה. מרואן ברגותי לא היה באותה העת במשרדו והנאשם היה זה ששוחח עם זיאת חמודה וחבריו הנ"ל. הנאשם הבטיח לדבר עם מרואן ברגותי בנוגע לבקשת חבריו הנ"ל לקבל כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע ירי לעבר היישוב פסגות.

לאחר כשלושה ימים, זיאת חמודה וחבריו הנ"ל ניגשו שוב אל משרדו של מרואן ברגותי ברמאללה. האנשים הנ"ל ביקשו שוב ממרואן ברגותי לקבל כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע ירי לעבר היישוב פסגות. מרואן ברגותי התקשר אל מהנד אבו חלאוה, פעיל צבאי בכיר ב"תנועים" של הפת"ח. סוכם כי מהנד אבו חלאוה יפגוש את האנשים הנ"ל בכיכר מנארה ברמאללה ושם ימסור להם כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.

זיאת חמודה וחבריו הנ"ל נפגשו עוד באותו היום, בכיכר מנארה ברמאללה עם מהנד אבו חלאוה. במהלך הפגישה האמורה, מהנד אבו חלאוה הבטיח להעביר לידיהם כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.

בלילה של אותו היום, הנאשם הגיע לביתו של זיאת חמודה באלבירה ומסר לידי זיאת חמודה תמ"ק MP-5 וכדורים לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים.

לאחר כשעה, זיאת חמודה יצא מביתו ביחד עם מאמון אבו-שמה ברכבו של זיאת חמודה כשהם מחזיקים בתמ"ק MP-5 הנ"ל. זיאת חמודה ומאמון אבו-שמה הגיעו למקום הנמצא בסמוך ליישוב פסגות. שם השניים ירדו מהרכב. מאמון אבו-שמה ירה את כל הכדורים שמסר הנאשם בתמ"ק MP-5 הנ"ל לעבר היישוב פסגות מתוך כוונה לגרום למותם של תושבי היישוב פסגות ושל חיילי צה"ל שהיו ביישוב פסגות.

מיד לאחר הירי, זיאת חמודה ומאמון אבו-שמה חזרו ברכבם הנ"ל לרמאללה.

פרט שלושה-עשר:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14א(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 26.06.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, בחודש יוני 2001 או בסמוך לכך, ברמאללה, בנסיבות המתוארות בפרט האישום הקודם, מסר לידי זיאת חמודה יעקוב חמודה תמ"ק MP-5 לצורך ביצוע פיגועי ירי נגד אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל.

זיאת חמודה, במועד האמור, ביחד עם מאמון בסאם עבדאללה אבו-שמה והייתם עזאת, יצא מרמאללה לכיוון הכביש המוביל מפסגת זאב לגבעה הצרפתית שבירושלים, על מנת לבצע שם פיגוע ירי ולגרום בכוונה למותם של אזרחים ישראלים. זיאת חמודה וחבריו הנ"ל יצאו כאמור כשהם חמושים ברובה MP-5, אשר נמסר להם למטרה זו על-ידי הנאשם כאמור לעיל, ובאקדח 9. זיאת חמודה וחבריו יצאו לביצוע הפיגוע האמור כשהם מחזיקים בשרטוט של הגבעה הצרפתית ששם תכננו לבצע את פיגוע הירי, אשר נערך על-ידי מאמון אבו-שמה.

זיאת חמודה וחבריו הנ"ל יצאו לביצוע הפיגוע האמור בתיאום עם מהנד אבו חלאוה, ואף ביקשו מהאחרון כי יודיע למרואן ברגותי, ראש "התנועים" של הפת"ח, אם מי ממבצעי הפיגוע ייהרגו במהלך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן. זיאת חמודה וחבריו לא הצליחו להגיע למקום שבו תכננו לבצע את פיגוע הירי עקב נוכחות גדולה של כוחות צה"ל באיזור חיזמא.

פרט ארבעה-עשר: (פ.א. 2159/01 בנימין)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 151(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 25.08.01 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, בחודש אוגוסט 2001, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד ע/רחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה"). מחמד מצלח (אבו סטחה) מסר לנאשם כי הכיר מספר פעילי "התנועה" של הפת"ח, אשר מבצעים פיגועי ירי לעבר אזרחים ישראלים. מחמד מצלח ביקש לקבל את אישורו של הנאשם להצטרף לחוליה הנ"ל ולבצע פיגועים נגד אזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם. הנאשם אישר למחמד מצלח להצטרף לפעילות האמורה.
2. מחמד מצלח נפגש עם פעילי "התנועה" הנ"ל, שהם חוסאם עקל רג'יב שחאדה, פראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל חיטאווי") וטארק מלחי א-נוף. השלושה הנ"ל אמרו למחמד מצלח כי בכוונתם לבצע פיגוע ירי במטרה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. השלושה ביקשו כי מחמד מצלח יספק להם כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.
3. ביום 25.08.01, פנו אל מחמד מצלח פראס ע'אנס, חוסאם שחאדה וטארק א-נוף וביקשו לקבל עוד באותו היום כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.
4. באותו היום, מחמד מצלח פנה אל הנאשם. מחמד מצלח ביקש מהנאשם לקבל כלי נשק לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים. לאחר זמן קצר, עוד באותו היום, הנאשם מסר לידי מחמד מצלח תמ"ק MP-5 עם מחסנית המלאה בכדורים וזאת על מנת שמחמד מצלח וחבריו הנ"ל יבצעו באמצעותו פיגוע ירי ויגרמו למותם של אזרחים ישראלים.
5. בשעות הערב, באותו היום, ברמאללה או בסמוך לכך, מחמד מצלח מסר את תמ"ק MP-5 והתחמשת הנ"ל לפראס ע'אנס וחוסאם שחאדה, אשר הגיעו ברכב איסוזו טנדר של פראס, וזאת על מנת שפראס וחוסאם יבצעו באמצעות הנשק הנ"ל פיגוע ירי ויגרמו למותם של אזרחים ישראלים.
6. מיד לאחר קבלת הנשק, פראס ע'אנס, חוסאם שחאדה, הייתם אלמותפק חמדאן ועלי עליאן יצאו מרמאללה לכיוון כביש 443 במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן. הנאשם הנ"ל נסעו בשני כלי רכב - האחד, איסוזו טנדר של פראס ע'אנס והשני רכב סובארו גנוב שהביא עלי עליאן לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן.
7. בהגיעם לכביש 443, פראס ע'אנס המשיך לנסוע לבדו ברכב האיסוזו, כקילומטר לפני רכב הסובארו שבו נסעו חוסאם, הייתם ועלי עליאן, על מנת להודיע לחבריו הנ"ל על מחסומי צה"ל והמשטרה בדרך.
8. כל הנאשם הנ"ל נסעו בכביש 443 לכיוון תל-אביב, כאשר עלי נוהג ברכב הסובארו, לידו יושב הייתם חמדאן, החמוש ברוס"ר קלציניקוב, ובמושב האחורי יושב חוסאם שחאדה, החמוש בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם.
9. באותו היום, 25.08.01, סמוך לשעה 22:30, ליד תחנת הדלק "דור אנרגיה", הבחינו נוסעי רכב הסובארו הנ"ל ברכב פולקסווגן פאסאט, מ.ר. 6902818, אשר בו נסעו בני הזוג ניב ושרון בן שלום ז"ל עם שני ילדיהם ודורון יוסף סורי ז"ל.
10. עלי עליאן, שנהג ברכב הסובארו, עקף את רכב הפולקסווגן הנ"ל ונסע במקביל אליו. בשלב זה, הייתם חמדאן וחוסאם שחאדה פתחו באש אוטומטית בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם, וברוס"ר קלציניקוב, לעבר רכב הפולקסווגן הנ"ל במטרה לגרום למותם של נוסעיו.
11. מספר רב של הקליעים שנורו על-ידי הייתם חמדאן וחוסאם שחאדה פגעו ברכב הפולקסווגן ובנוסעיו.
12. לאחר שנוסעי רכב הסובארו הבחינו כי רכב הפולקסווגן נוסע בויגוז, הם האיצו את המהירות ונמלטו לכפר בית ליקיא. שם המתין להם פראס ע'אנס. עלי עליאן, חוסאם שחאדה והייתם חמדאן עלו לרכב האיסוזו של פראס ע'אנס ונסעו לכפר בית סירא, שם הם הסתירו את כלי הנשק בסמוך לביתו של הייתם חמדאן. לאחר מכן, חוסאם שחאדה, פראס ע'אנס, הייתם חמדאן ועלי עליאן חזרו לרמאללה ברכבו של פראס ע'אנס.
13. מיד לאחר חזרתם לרמאללה, מחמד מצלח נפגש בעין אום שראייט עם פראס ע'אנס, אשר דיווח למחמד מצלח על הפיגוע שבוצע באמצעות הנשק שנמסר למטרה זו על-ידי הנאשם.
14. לאחר מספר ימים, פראס ע'אנס הביא את תמ"ק MP-5 הנ"ל מבית סירא והחזירו למחמד מצלח. מחמד מצלח העביר את כלי הנשק הנ"ל לידי הנאשם ודיווח לאחרון על פיגוע הירי שבוצע בכלי הנשק הנ"ל.
15. הנאשם העביר למבצעי הפיגוע הנ"ל סכום של 500 דולר ארה"ב עבור ביצוע הפיגוע הנ"ל. את הכסף הנ"ל הנאשם קיבל מידי עלי פרג'י ברגותי.

16. הנאשם הנ"ל, במעשיו המתוארים לעיל, גרם בכוונה למותו של **יניב בן שלום ז"ל**, אשר נפטר כתוצאה מפגיעות קליעים בראשו ובגבו, אשר נורו מתמ"ק MP-5 המתואר לעיל, ומרוס"ר קלצניקוב על-די הייתם חמדאן וחוסאם שחאדה.

פרט חמישה-עשר: (פ.א. 2159/01 בנימין)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 25.08.01 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום הארבעה-עשר, במעשיו המתוארים בפרט האישום הארבעה-עשר, גרם בכוונה למותו של **שרון בן שלום ז"ל**, אשר נפטר כתוצאה מפגיעות קליעים בראשו ובגבו, אשר נורו מתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם כמתואר בפרט האישום הארבעה-עשר, וברוס"ר קלצניקוב.

פרט שישה-עשר: (פ.א. 2159/01 בנימין)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 25.08.01 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום הארבעה-עשר, במעשיו המתוארים בפרט האישום הארבעה-עשר, גרם בכוונה למותו של **דודן יוסף סורי ז"ל**, אשר נפטר כתוצאה מפגיעות קליעים, אשר נורו מתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם כמתואר בפרט האישום הארבעה-עשר, ומרוס"ר קלצניקוב.

פרט שבעה-עשר: (פ.א. 2159/01 בנימין)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 25.08.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום הארבעה-עשר, במעשיו המתוארים בפרט האישום הארבעה-עשר, ניסה לגרום בכוונה למותם של נוסעי רכב פולקסווגן פאסאט, האמור בפרט האישום הארבעה-עשר. כתוצאה מהירי שבוצע כאמור בפרט האישום הארבעה-עשר מתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם כמתואר בפרט האישום הארבעה-עשר, ומרוס"ר קלצניקוב, נפצעה באורח קל מרסיסים ברגלה בתם של בני הזוג בן שלום ז"ל.

פרט שמות-עשר:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מסי' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בחודש ספטמבר 2001 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחלל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחיליו או לפעולתם, שימוש או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החטנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

אל הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, פנו נאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד) - ראש "גדודי חללי אלאקצא" - הזרוע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח באיזור, טארק מלחי א-נוף ועבאסט שוואבקה. הנאשים הנ"ל סיפרו לנאשם כי הם יצרו מרגמה וגם רכשו פצצת מרגמה תמורת 1,500 ש"ח. הנאשים הנ"ל ביקשו מהנאשם לתת להם כסף, אשר אותו שילמו תמורת פצצת המרגמה הנ"ל. הנאשים הנ"ל אמרו כי בכוונתם לירות את פצצת המרגמה הנ"ל לעבר היישוב פסגות.

הנאשם טען בפני הנאשים הנ"ל כי אם הם יצליחו לירות את פצצת המרגמה הנ"ל על היישוב פסגות, הוא ישלם להם את הכסף עבור הפצצה.

מאוחר יותר, באותו הלילה, הנאשים הנ"ל חזרו אל הנאשם והודיעו לו כי הם אכן ירו את פצצת המרגמה הנ"ל לעבר היישוב פסגות. הנאשם הנ"ל מסר לנאשם כי אינם יודעים איפה בדיוק נפלה פצצת המרגמה אותה ירו. לאור האמור, הנאשם סירב לשלם לנאשים הנ"ל כסף עבור פצצת המרגמה הנ"ל.

מאוחר יותר, הנאשם דיווח אודות ירי פצצת המרגמה לעבר היישוב פסגות על-ידי הנאשים הנ"ל למרואן ברגותי - ראש "התנועה" של הפת"ח.

פרט תשעה-עשר: (פ.א. 7915/01 ציון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מסי' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 15.09.01 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. אל הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, פנה מחמד ע'רחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה"), אשר מסר כי פנה אליו פראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל חיטאווי") ביחד עם אדם נוסף וביקשו לקבל תמ"ק MP-5 על מנת לבצע באמצעותו פיגוע ירי במטרה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. מחמד מצלח ביקש כי הנאשם ימסור לו את תמ"ק MP-5, אשר אותו כבר מסר למחמד מצלח לפני כן לצורך ביצוע פיגועי ירי. הנאשם הסכים לספק את כלי הנשק המבוקש לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.
2. הנאשם הפנה את מחמד מצלח אל חאלד שוויש לצורך קבלת תמ"ק MP-5 הנ"ל. מחמד מצלח פנה אל חאלד שוויש וקיבל מהאחרון תמ"ק MP-5 של הנאשם. כמו כן, הנאשם מסר לידי חוסאם עקל רג'יב שחאדה אקדח 14 לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן.
3. מאוחר יותר באותו היום, מחמד מצלח מסר את תמ"ק MP-5 הנ"ל לפראס ע'אנס במטרה שהאחרון יבצע באמצעותו פיגוע ירי ויגרום למותם של אזרחים ישראלים.
4. יותר מאוחר באותו היום, מחמד סאמי אברהים עבדאללה נפגש ברמאללה עם חוסאם עקל רג'יב שחאדה, פראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל חיטאווי"), הייתם אלמותפק חמדאן ועלי עליאן. חוסאם שחאדה הגיע לפגישה הנ"ל כשהוא חמוש בתמ"ק MP-5 ואקדח 14, אשר אותם סיפק הנאשם כאמור לעיל לצורך ביצוע פיגוע ירי.
5. בסביבות השעה 22:00, ביום 15.09.01, הנאשים הנ"ל נסעו מרמאללה לירושלים ברכב איסוזו טנדר של פראס ע'אנס.
6. פראס ע'אנס נהג ברכב האיסוזו הנ"ל ונסע ביחד עם מחמד עבדאללה וחבריו על מנת להראות להם מקום שבו יבצעו את פיגוע הירי המתוכנן וכן על מנת להראות לחבריו איך להימלט לאחר ביצוע הפיגוע האמור. פראס ע'אנס הסיע את חבריו לכביש מסי' 9 המחבר בין שכונת רמות לבין שכונת הגבעה הצרפתית בירושלים. פראס ע'אנס הראה לחבריו איפה לבצע את

- הפיגוע המתוכנן ואיך להימלט לאחר מכן. בסיום הסיור האמור, החבורה הנ"ל חזרה לרמאללה.
8. בסביבות השעה 22:30, באותו היום, מחמד עבדאללה ביחד עם חוסאם שתאדה והייתם חמדאן נסע ברכב גנוב בצבע אפור עם לוחיות רישוי ישראליות, אשר אותו סיפק להם עלי עליאן לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן (להלן: הרכב). לפנייהם נסע פראס עיאנס ברכב האיסוזו הנ"ל וזאת על מנת להודיע באמצעות טלפון סלולרי לחבריו על מחסומי משטרה וצה"ל.
9. מחמד עבדאללה נהג ברכב הנ"ל, לידו ישב חוסאם שתאדה, החמוש בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם, ובמושב האחורי ישב הייתם חמדאן, החמוש באקדח 14, אשר גם אותו סיפק הנאשם.
10. החבורה הנ"ל נעצרה בכביש מס' 9 בסמוך לצומת המוביל לשכונת רמת שלמה והמתניה לרכב ישראלי בדוד שיגיע למקום במטרה לבצע לעברו פיגוע ירי ולגרור למותם של נוסעי הרכב.
11. לאחר מספר דקות, בסמוך לשעה 23:10, הגיע למקום רכב רנו אקספרס לבן, מ.ר. 2273706, (להלן: הרנו) אשר נסע מכיוון שכונת רמת שלמה ופנה לכביש מס' 9 לכיוון שכונת רמות.
12. מחמד עבדאללה החל לנסוע אחרי הרנו ועקף אותו.
13. כשהרכב נסע במקביל לרנו, חוסאם שתאדה והייתם חמדאן פתחו באש בתמ"ק MP-5 ובאקדח 14, אשר אותם סיפק הנאשם, לעבר נוסעי הרנו במטרה לגרום למותם.
14. מספר קליעים שנורו על-ידי חוסאם שתאדה והייתם חמדאן פגעו ברנו ובשני נוסעי הרנו - משה וייס ומאיר וייסבויז ז"ל. לאחר מכן, מחמד עבדאללה המשיך לנסוע לכיוון שכונת רמות ובסמוך למקום שבו בונים גשר חדש פנה ימינה לדרך עפר המובילה לביר נבאללה.
15. לפני הכניסה לביר נבאללה, מחמד עבדאללה וחבריו שהיו עמו ברכב נפגשו עם פראס עיאנס שהמתין להם במקום ברכב האיסוזו. משם כולם ביחד המשיכו בנסיעה לביר נבאללה ולאחר מכן נמלטו לרמאללה.
16. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם גרם בכוונה למותו של מאיר וייסבויז ז"ל, אשר נפטר בבית החולים מאוחר יותר באותו היום כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי חברי הנאשם בתמ"ק MP-5 ובאקדח 14, אשר אותם סיפק הנאשם.

פרט עשרים: (מ.א. 7915/01 ציון)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 15.09.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בסמוך לשעה 23:10, במקום המתואר בפרט האישום הקודם, במעשיו האמורים בפרט האישום הקודם, ניסה לגרום בכוונה למותו של משה וייס, אשר נהג ברכב רנו אקספרס לבן, מ.ר. 2273706, המתואר בפרט האישום הקודם. אחד הקליעים שנורו על-ידי חברי הנאשם, כפי שתואר בפרט האישום הקודם, פגע בראשו של משה וייס ופצע אותו באורח קשה.

פרט עשרים אחד: (מ.א. 481/01 ציון)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 03.10.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, בראשית חודש אוקטובר 2001, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד ערמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה"). מחמד מצלח ביקש מהנאשם לקבל תמ"ק MP-5, תחמושת לתמ"ק MP-5 הנ"ל וכן רכב לצורך לבצע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים בירושלים בכוונה לגרום למותם.

2. מחמד ערמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") מסר לנאשם כי הוא מתכנן לבצע את הפיגוע המתוכנן ביחד עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, חוסאם עקל רגיב שתאדה ופראס צאדק מחמד עיאנס (המכונה "אל חיטאווי").

3. תחילה הנאשם אמר למחמד מצלח לבצע את הפיגוע המתוכנן מרכבו של פראס ע'אנס. אך מחמד מצלח טען כי יש צורך בשני כלי רכב, כאשר ברכב אחד ייסעו המתריעים והיורים ייסעו ברכב השני. לאור האמור, הנאשם מסר למחמד מצלח רכב מזדה 323 גנוב, הנושא לוחיות רישוי ישראליות, אשר אותו רכש לצורך כך מידי איאד אלשאפעי תמורת 5,000 ש"ח.
4. לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן, הנאשם מסר למחמד מצלח תמ"ק MP-5 ותחמושת לתמ"ק MP-5 הני"ל.
5. ביום 03.10.01, מחמד מצלח יצא מרמאללה לכיוון ירושלים במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן כשהוא מחזיק בתמ"ק MP-5 הני"ל ונוסע ברכב המזדה הני"ל, אשר בו נוהג מחמד עבדאללה.
6. פראס ע'אנס וחוסאם שחאדה נסעו ברכב איסוזו טנדר של פראס ע'אנס לפני רכב המזדה שבו נסע מחמד מצלח וזאת במטרה להודיע על מחסומי המשטרה וצה"ל בדרך.
7. חבריו הני"ל של הנאשם הגיעו לבית חנינא החדשה שבירושלים. שם מחמד עבדאללה החנה את רכב המזדה וביחד עם שאר חבריו הסתיר בתוך הרכב את תמ"ק MP-5 הני"ל.
8. מחמד מצלח ומחמד עבדאללה עלו לרכב האיסוזו ומשם המשיכו ברכב האיסוזו ביחד עם פראס ע'אנס וחוסאם שחאדה לכיוון כביש בגין.
9. חבריו הני"ל של הנאשם הגיעו לכביש בגין. שם, פראס ע'אנס הראה לשאר חבריו איפה לבצע את פיגוע הירי המתוכנן ואיך להימלט לאחר ביצוע פיגוע הירי. חבריו הני"ל של הנאשם החליטו לבצע את פיגוע הירי המתוכנן במנהרה הראשונה של כביש בגין מכיוון רמות וזאת על מנת שלא ישמעו את קולות הירי. לאחר מכן, כל האנשים הני"ל חזרו לבית חנינא, למקום שבו הושאר רכב המזדה הני"ל.
10. מחמד מצלח עלה לרכב המזדה כשהוא חמוש בתמ"ק MP-5 הני"ל, ואילו מחמד עבדאללה נהג ברכב המזדה האמור. מחמד מצלח ומחמד עבדאללה נסעו ברכב המזדה לכביש בגין במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן ולגרום למותם של אזרחים ישראלים.
11. מחמד מצלח ומחמד עבדאללה נסעו בכביש בגין הלך ושוב מספר פעמים כשהם מחפשים רכב ישראלי בודד במטרה לבצע לעברו את פיגוע הירי המתוכנן במטרה לגרום למותם של נוסעי הרכב.
12. בסמוך לשעה 23:35, כשהם נוסעים לכיוון צפון, במנהרה האחרונה בכיוון נסיעתם, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה הבחינו ברכב הונדה אקורד, מ.ר. 1103217, הנוסע בכביש בגין לכיוון צפון. ברכב ההונדה נסעו טוני עמאל, פני מימון ופזית מימון.
13. מחמד עבדאללה עקף את רכב ההונדה הני"ל. בעת שמחמד עבדאללה נסע במקביל לרכב ההונדה הני"ל, מחמד מצלח ירה כדור אחד בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם, לעבר נוסעי רכב ההונדה, בכוונה לגרום למותם. הקליע שנורה על-ידי מחמד מצלח לא פגע ברכב ההונדה הני"ל.
14. לאחר ביצוע פיגוע הירי האמור, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה המשיכו בנסיעתם לכיוון כביש מסי 9 המחבר בין שכונת רמות לשכונת הגבעה הצרפתית.

פרט עשרים ושניים: (מ.א. 8379/01 ציון)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מסי 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 03.10.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. לאחר שמחמד ע'אנס/חמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") ומחמד סאמי אברהים עבדאללה ביצעו את פיגוע הירי כפי שתואר בפרט האישום הקודם, השניים המשיכו בנסיעה ברכב המזדה, אשר אותו סיפק הנאשם כפי שתואר בפרט האישום הקודם, לכיוון כביש מסי 9, המחבר בין שכונת רמות לשכונת הגבעה הצרפתית במטרה להגיע משם לבית חנינא ובהמשך לרמאללה.
2. במהלך הנסיעה הני"ל, מחמד מצלח, על-פי בקשתו של מחמד עבדאללה, בדק את תקינותו של תמ"ק MP-5, אשר אותו מסר הנאשם, ואף ירה מספר כדורים באוויר.
3. במהלך הנסיעה בכביש מסי 9 הני"ל, בסמוך לשעה 23:45, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה הבחינו ברכב סקודה, מ.ר. 6567709, אשר נסע בכביש מסי 9 לכיוון הגבעה הצרפתית. ברכב הסקודה הני"ל נסעו מלכה כהן ופנחס כהן.
4. מחמד עבדאללה, אשר, כאמור, נהג ברכב המזדה, עקף את רכב הסקודה.

5. בעת שמחמד עבדאללה נסע במקביל לרכב הסקודה הני"ל, מחמד מצלח ירה בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק להם הנאשם לצורך ביצוע פיגוע הירי כפי שתואר בפרט האישום הקודם, מספר יריות לעבר רכב הסקודה הני"ל בכוונה לגרום למותם של נוסעי רכב הסקודה.
6. מספר קליעים שנורו על-ידי מחמד מצלח פגעו בפנחס כהן וקליע נוסף פגע במלכה כהן.
7. פנחס כהן נפצע באורח בינוני מפגיעת שני קליעים בבטנו, ואילו מלכה כהן, שהיתה בשבוע ה-28 להריון, נפצעה באורח בינוני מפגיעת קליע בראשה.
8. לאחר ביצוע פיגוע הירי האמור, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה המשיכו בנסיעה לכיוון הגבעה הצרפתית ומשם הגיעו לבית חנינא החדשה. שם, מחמד מצלח ומחמד עבדאללה החזו את רכב המזדה הני"ל ויצרו קשר טלפוני עם חוסאם עקל רג'יב שחאדה ופראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל חיטאווי"), אשר הגיעו למקום ברכב האיסוזו של פראס ע'אנס על מנת לאסוף את מחמד מצלח ומחמד עבדאללה, וזאת לפי התכנון האמור בפרט האישום הקודם.
9. מחמד מצלח ומחמד עבדאללה הסתירו את תמ"ק MP-5 הני"ל ברכב האיסוזו ועלו לרכב האיסוזו.
10. כל ארבעת אנשים הני"ל ניסו לחזור מירושלים לרמאללה, אך לא הצליחו לעשות כן בגלל מחסומי צה"ל והמשטרה. חבריו הני"ל של הנאשם נשארו ללון אצל יאסר אבו אלחטיב, חברו של חוסאם שחאדה, בבית חנינא החדשה בירושלים.
11. יום למחרת, 04.10.01, מחמד מצלח חזר ברכבו של פראס ע'אנס לרמאללה.
12. לאחר חזרתו לרמאללה, מחמד מצלח דיווח לנאשם אודות הפיגועים שביצע בעזרת רכב המזדה ותמ"ק MP-5, אשר אותם קיבל מהנאשם.

פרט עשרים ושלושה:

ממות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, בסוף שנת 2001 - תחילת שנת 2002 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הני"ל, בסוף שנת 2001 או בסמוך לכך, ברמאללה או בסמוך לכך, בעת שחיה עם מרואן ברגותי, ראש "התנזים" של הפת"ח, נפגש עם נאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד) - ראש "גדודי חללי אלאקצא" - הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח. נאצר אבו-חמיד סיפר למרואן ברגותי על כוונותיו לרכוש מרגמה ופצצות מרגמה לצורך ביצוע ירי מרגמות לעבר היישובים הישראליים בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. נאצר אבו-חמיד ביקש ממרואן ברגותי לקבל סיוע כספי לצורך רכישת המרגמה ופצצות מרגמה. מרואן ברגותי סירב למסור את הסיוע הכספי המבוקש והפנה את נאצר אבו-חמיד אל הנאשם. הנאשם הסביר לנאצר אבו-חמיד כי אין כל צורך לשלם הרבה כסף עבור מרגמה ופצצות מרגמה שהרי ברשותו של הנאשם כבר יש מרגמה מאולתרת ופצצות מרגמה.

בתחילת שנת 2002, הנאשם הפנה את נאצר אבו-חמיד ואת חברו של האחרון - פעיל צבאי בכיר בגדודי חללי אלאקצא" - מהנד אבו חלאווה אל ביתו של עלי ברגותי על מנת שיקבלו שם את המרגמה ואת פצצות המרגמה הני"ל.

נאצר אבו חמיד, מהנד אבו חלאווה וע'באסט אכן קיבלו את המרגמה המאולתרת הני"ל וכן 5 פצצות מרגמה.

נאצר אבו-חמיד, ביחד עם חבריו הני"ל, ירה באמצעות המרגמה המאולתרת הני"ל פצצות מרגמה לעבר היישוב פסגות בכוונה לגרום למותם של תושבי היישוב הני"ל ושל חיילי צה"ל שהיו ביישוב הני"ל. פצצות המרגמה הני"ל לא פגעו ביישוב פסגות והתפוצצה בסמוך אליו.

לאחר ביצוע הפיגוע הני"ל, נאצר אבו-חמיד דיווח לנאשם על מה שקרה. הנאשם לקח את נאצר אבו-חמיד אל מרואן ברגותי על מנת שידווח גם למרואן ברגותי אודות פיגוע ירי פצצות מרגמה שבוצע לראשונה באיזור.

פרטי עשרים וארבעה: (פ.א. 39/02 בנימין)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 15.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. ביום 14.01.02 נהרג ראאד כרמי אשר היה פעיל צבאי בכיר ב"התנזים" של ארגון הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת. בעקבות מותו של ראאד כרמי הנ"ל, ראש "התנזים" של הפת"ח באיזור - מרואן ברגותי פתח אוהל אבלים באלבירה.
2. הנאשם הנ"ל, ביום 15.01.02, באוהל האבלים הנ"ל, נפגש עם מחמד ע/רחמאן סאלס מצלח (מכונה "אבו סטחה"), מחמד סאמי אברהים עבדאללה, פראס צאדק מחמד עיאנס (המכונה "אל חיסאווני"), טארק מלחי א-נוף וזידאן מחארב אל בדווי.
3. הנאשם מסר לחבריו הנ"ל כי מרואן ברגותי, ראש "התנזים" של הפת"ח באיזור, מבקש כי הם יבצעו באופן מיידי פיגוע נקמה על מותו של ראאד כרמי הנ"ל ויגרמו למותם של אזרחים ישראלים.
4. לצורך ביצוע הפיגוע האמור, הנאשם מסר לחבריו הנ"ל תמ"ק MP-5, אקדח 16, וכן רכב מזדה, הנושא לוחיות רישוי ישראליות.
5. חבריו הנ"ל של הנאשם, באוהל האבלים הנ"ל, החליטו כי, לאור זרישתו של הנאשם, יבצעו עוד באותו הערב פיגוע בתחנת הדלק הגבעונים הנמצאת בכביש 443 בסמוך לכניסה לגבעת זאב וזאת בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים.
6. בשעות הערב באותו היום, 15.01.02, מחמד עבדאללה יצא מאוהל האבלים הנ"ל ביחד עם פראס עיאנס. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו ברכב איסוזו טנדר של פראס עיאנס לתחנת הדלק הנ"ל במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן. אחרי רכב האיסוזו הנ"ל נסע מחמד מצלח, החמוש באקדח 14, זידאן מחארב, החמוש באקדח 16 הנ"ל, וטארק א-נוף, החמוש בתמ"ק MP-5 הנ"ל. השלושה נסעו ברכב מזדה, אשר אותו קיבלו לצורך כך מהנאשם.
7. חבריו הנ"ל של הנאשם הגיעו עד ערמת עפר החוסמת את היציאה מכפרים ביר נבאללה ואלג'יב לכביש 443 במרחק של כ-100 מטר מתחנת הדלק הגבעונים. חבריו הנ"ל של הנאשם החנו את כלי הרכב שלהם, איסוזו ומזדה, עם הפנים לכיוון הכפר ביר נבאללה על מנת שיוכלו להימלט מהמקום מיד לאחר ביצוע הפיגוע המתוכנן.
8. מחמד מצלח, החמוש באקדח 14, זידאן, החמוש באקדח 16, וטארק א-נוף, החמוש ב-MP-5, ירדו מכלי הרכב והלכו לתחנת הדלק הנ"ל במטרה לבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן ולגרום למותם של אזרחים ישראלים.
9. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נשארו בכלי הרכב הנ"ל על מנת לשמור שלא יגיע למקום סיור של צה"ל או אנשים אחרים. מחמד עבדאללה ישב בכיסא הנהג ברכב המזדה על מנת שיוכל למלט באופן מיידי את שלושת חבריו שיצאו לבצע את הפיגוע המתוכנן מיד לאחר ביצוע הפיגוע.
10. מחמד מצלח וטארק א-נוף נעמדו בכניסה לתחנת הדלק הנ"ל.
11. לאחר מספר דקות, בסמוך לשעה 19:45, מחמד מצלח וטארק א-נוף הבחינו ברכב פיאט אונו לבן, מ.ר. 6424905, שנכנס לתחנת הדלק הנ"ל ואשר בו נהגה יואלה חן ז"ל ולידה ישבה רשל (רחל עיני).
12. מחמד מצלח וטארק א-נוף ניגשו אל רכב הפיאט הנ"ל במטרה לבצע לעברו פיגוע ירי ולגרום למותן של נוסעות הרכב. נוסעות רכב הפיאט הבחינו באקדח שבו החזיק מחמד מצלח והחלו לצעוק ולצפור. מחמד מצלח הכניס את האקדח למכנסיו ואמר לנוסעות הרכב שלא יפחדו.
13. בשלב זה, טארק א-נוף פתח באש אוטומטית בתמ"ק MP-5, אשר אותו סיפק הנאשם, לעבר נוסעות רכב הפיאט בכוונה לגרום למותן. אז גם מחמד מצלח שוב הוציא את אקדחו והחל לירות לעבר נוסעות הרכב בכוונה לגרום למותן.
14. מחמד מצלח וטארק א-נוף ירו מטווח קצר מאוד מספר רב של כדורים לעבר יואלה חן ז"ל ולעבר רשל (רחל עיני) שהיו ברכב הפיאט הנ"ל.
15. כ-28 קליעים, שנורו על-ידי מחמד מצלח וטארק א-נוף, פגעו בשמשה הקדמית של הרכב, מספר קליעים פגעו בצד הרכב ובשמשת חלון דלת הנהג.
16. במהלך ביצוע פיגוע הירי המתואר, זידאן, אשר עמד במרחק קצר מאחורי מחמד מצלח וטארק א-נוף, שימש כשומר ומתריע.
17. פראס עיאנס, מיד לאחר ששמע את קולות הירי, נסע מהמקום ברכב האיסוזו שלו על מנת להודיע לחבריו אם יש מחסומים בדרך לרמאללה.

18. מחמד מצלח, טארק א-נוף וזידאן, לאחר שביצעו את פיגוע הירי כאמור לעיל, חזרו בריצה אל רכב המודה שבו המתין מחמד עבדאללה. לאחר שהשלושה הני"ל עלו לרכב, מחמד עבדאללה הסיע אותם למאללה.
19. ברמאללה מחמד מצלח, טארק א-נוף, מחמד עבדאללה וזידאן נפגשו עם פראס עיאנס.
20. לאחר מכן, מחמד מצלח נפגש ברמאללה עם הנאשם, החזיר לו את תמ"ק MP-5 ואת רכב המודה, וכן דיווח על הפיגוע שביצע כמתואר לעיל.
21. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם גרם בכוונה למותה של יאלה חן ז"ל, אשר נפטרה במקום כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי מחמד מצלח וטארק א-נוף.

פרט עשרים וחמישה: (פ.א. 39/02 בנימין)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיפים 14א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באיזור, ביום 15.01.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הני"ל, במועד האמור, במקום המתואר בפרט האישום הקודם, במעשיו האמורים בפרט האישום הקודם, ניסה לגרום בכוונה למותה של רשל (רחל) עיני, אשר נסעה ברכב פיאט אונו לכו, מ.ר. 6424905, המתואר בפרט האישום הקודם. אחד הקליעים שנורו על-ידי מחמד עזרחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") וטארק מלחי א-נוף בכלי נשק שנמסרו להם על-ידי הנאשם לצורך ביצוע פיגוע הירי, כפי שתואר בפרט האישום הקודם, פגע בראשה של רשל (רחל עיני) ושני קליעים נוספים פגעו בכתפה השמאלית ופצעו אותה באורח בינוני.

פרט עשרים ושישה: (פ.א. 502/02 ציון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

- פרטי העבירה:** הנאשם הני"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:
1. הנאשם הני"ל, בחודש ינואר 2002, הנאשם החליט כי ברצונו להוציא לפועל פיגוע התאבדות בתוך שטחה של מדינת ישראל על מנת לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים. ככל האפשר.
 2. הנאשם הני"ל פנה באמצעות טלפון אל נאצר מחמוד עוויס, פעיל בכיר ב"תנוזים" של הפת"ח, שהוא התאבדות בלתי מותרת, בשכם. הנאשם ביקש מנאצר עוויס לשלוח אליו אדם המוכן לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם מסר לנאצר עוויס כי הוא עצמו ידאג להכניס את המחבל המתאבד לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע התאבדות.
 3. לאחר מספר ימים, ביום 22.01.02, ברמאללה, הנאשם נפגש עם סעיד רמדאן, תושב כפר תל בנפת שכם, אשר הודיע לנאשם כי נשלח על-ידי נאצר עוויס לצורך ביצוע פיגוע התאבדות.
 4. הנאשם התקשר אל מחמד עזרחמאן סאלם מצלח (מכונה "אבו סטחה") וביקש מהאחרון להגיע אליו.
 5. מחמד מצלח נפגש עם הנאשם ועם סעיד רמדאן הני"ל באותו היום ברמאללה. הנאשם ערך היכרות בין השניים. הנאשם ומחמד מצלח לקחו את סעיד רמדאן למספרה על מנת שישתפר לפני ביצוע פיגוע התאבדות המתוכנן.
 6. לאחר מכן, הנאשם ומחמד מצלח התקשרו אל פראס עיאנס (מוכנה "חייטאווי") וביקשו מהאחרון להסיע מחבל מתאבד מרמאללה לירושלים על מנת שהמחבל המתאבד יבצע בירושלים פיגוע התאבדות ויגרם למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
 7. פראס עיאנס הגיע לרמאללה ביחד עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, וזאת לאחר שהאחרון הסכים להשתתף בהסעת המחבל המתאבד מרמאללה לירושלים. פראס עיאנס הגיע לפגישה ברכבו איסוזו טנדר עם לוחיות רישוי ישראליות.
 8. לפי הוראתו של הנאשם, פראס עיאנס ומחמד עבדאללה נסעו ברכב האיסוזו הני"ל מרמאללה לירושלים על מנת למצוא דרך שאין בה מחסומי משטרה וצה"ל וזאת במטרה להסיע יותר מאוחר באותה הדרך את המחבל המתאבד שיבצע את הפיגוע המתוכנן בירושלים.

9. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו מרמאללה דרך ראפאת והגיעו לאיזור התעשייה עטרות, שם השניים חזרו לכביש הראשי ירושלים-רמאללה ונסעו שמאלה עד לצומת המוביל למחנה רמה, שם הם פנו ימינה ונסעו עד לצומת אדם. בצומת אדם השניים פנו ימינה ונסעו עד לצומת חזמא, שם הם פנו ימינה ונכנסו לענתא. דרך ענתא, הם הגיעו לצומת הגבעה הצרפתית, שם השניים פנו ימינה וחזרו לרמאללה. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס ראו כי בדרך שבה נסעו ניתן להוביל את המחבל המתאבד לירושלים מבלי להיעצר במחסומי משטרה וצה"ל.
10. באותו הזמן, ברמאללה, הנאשם ומחמד מצלח לקחו את סעיד רמזאן הנ"ל להתפלל ואף קנו עבור סעיד רמזאן הנ"ל אוכל, בגדים ונעלים חדשים. הנאשם שילם בכסף שלו עבור הקניות הנ"ל סכום של 1,200 ש"ח.
11. מחמד מצלח, על-פי הוראתו של הנאשם, הביא רוס"ר M-16 ו-3 מחסניות לרוס"ר הנ"ל מלאות בכדורים, כאשר שתי מחסניות היו מחוברות בצולבת.
12. לפי התכנון של הנאשם וחבריו הנ"ל, היה על סעיד רמזאן להגיע לירושלים ולירות שם באזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם עד שהוא עצמו ייהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
13. לאחר מכן, באותו היום, הנאשם, מחמד מצלח וסעיד רמזאן נפגשו עם מחמד עבדאללה ופראס עיאנס באיזור המלון "סיטי איין" באלבירה. הנאשם הכיר למחמד עבדאללה ולפראס עיאנס את סעיד רמזאן.
14. הנאשם הסביר למחמד עבדאללה ולפראס עיאנס כי סעיד רמזאן הנ"ל הוא המחבל המתאבד, אשר אותו הם צריכים להוביל לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע ההתאבדות כשיירה לעבר אזרחים ישראלים במטרה לגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן.
15. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסתירו את רוס"ר M-16 והמחסניות הנ"ל ברכב האיסוזו הנ"ל.
16. הנאשם ומחמד מצלח איחלו לסעיד רמזאן הצלחה והשלושה נסעו לירושלים. הנאשם אמר למחמד עבדאללה ופראס עיאנס כי עליהם לקחת את סעיד רמזאן לבצע את פיגוע ההתאבדות בכל מקום בירושלים שהם יבחרו.
17. פראס עיאנס נהג ברכב האיסוזו, סעיד רמזאן ישב בכיסא שליד כיסא הנהג ומחמד עבדאללה התיישב במושב האחורי.
18. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסיעו את סעיד רמזאן לירושלים בדרך, אשר אותה בדקו מוקדם יותר באותו היום כפי שתואר לעיל.
19. בירושלים, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו לרחוב שיח' ג'ראח. שם הם הוציאו את רוס"ר M-16 והמחסניות שהיו מוסתרים בתוך הרכב ומסרו אותם לידי סעיד רמזאן. מחמד עבדאללה עבר לשבת בכיסא שליד כיסא הנהג ואילו סעיד רמזאן עבר למושב האחורי, כשהוא מחזיק בידיו את רוס"ר M-16 ואת המחסניות.
20. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס הסיעו את סעיד רמזאן לרחוב הנביאים.
21. במהלך הנסיעה, סעיד רמזאן התלונן בפני מחמד עבדאללה ופראס עיאנס כי הנעלים החדשות, אשר אותם קנה לו הנאשם עבור הפיגוע, קטנות ולוחצות לו. מחמד עבדאללה הוריד את נעליו "ריבוק" ומסר אותן לסעיד רמזאן באומרו "תעלה לך עדן עם נעלי ריבוק".
22. בהגיעם לצומת הרחובות שטראוס והנביאים, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס עצרו את רכב האיסוזו.
23. מחמד עבדאללה ופראס עיאנס אמרו לסעיד רמזאן לרדת ברגל לרחוב יפו ולהתחיל לירות במקום שיראה בו הרבה אנשים.
24. לאחר שסעיד רמזאן ירד מהרכב עם רוס"ר M-16 והתחמושת, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס נסעו מהמקום ברכב האיסוזו, יצאו דרך שכונת מוסררה לכביש מספר 1, ומשם נסעו דרך הכביש הראשי לרמאללה.
25. סעיד רמזאן, מספר דקות לאחר שירד מהרכב של מחמד עבדאללה ופראס עיאנס, הגיע לרחוב יפו.
26. בסביבות השעה 16:20, כשהוא עומד מול בית מס' 47 ברחוב יפו או בסמוך לכך, סעיד רמזאן טען את רוס"ר M-16 שבו החזיק, צעק "אללה הוא אכבר" ופתח בירי אוטומטי לכל עבר, לעבר האנשים שהיו ברחוב יפו, בתחנת האוטובוס הנמצאת במקום, בתוך אוטובוס "אגד" קו 27 שהיה באותה עת בתחנה הנ"ל וכן לעבר האנשים שהיו בתוך החנויות הסמוכות בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל הניתן. סעיד רמזאן, כשהוא ממשיך לירות, נמלט מהמקום לעבר החניון הנמצא ברחוב הרב קוק. שם סעיד רמזאן החליף מחסניות והמשיך לירות לעבר האזרחים בכוונה לגרום למותם. סעיד רמזאן ירה ברוס"ר M-16, שבו החזיק, מעל 38 כדורים. סעיד רמזאן המשיך לירות לעבר האזרחים עד שנהרג על-ידי האזרחים והשוטרים שהגיעו למקום.

27. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל גרם בכוונה למותה של אורח (סבטלנה) סנדלר ז"ל, אשר נפטרה כתוצאה מפגיעות הקליעים שזורו על-ידי סעיד רמזאן.
 28. לאחר שנודע לנאשם על ביצוע הפיגוע הנ"ל, הנאשם ניגש אל עלי פרז' ברגותי וקיבל מהאחרון סכום של 1,000 דולר ארה"ב עבור ביצוע הפיגוע הנ"ל. הנאשם נתן למחמד מצלח, מחמד עבדאללה ופראס עיאנס 100 דולר ארה"ב לכל אחד עבור השתתפותם בהוצאה לפועל של הפיגוע הנ"ל.

✓ **פרט עשרים ושבעה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום הקודם, במעשיו המתוארים בפרט האישום הקודם, גרם בכוונה למותה של שרה המבורגר ז"ל, אשר נפטרה כתוצאה מפגיעות הקליעים שזורו על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם.

✓ **פרט עשרים ושמונה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום העשרים ושישה, במעשיו המתוארים בפרט האישום העשרים ושישה, ניסה לגרום בכוונה למותם של אזרחים רבים ככל הניתן אשר היו באותה עת ברחוב יפו ובקרבתו. כתוצאה מהירי שבוצע במקום על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם, נפצעו מעל 45 אזרחים.

✓ **פרט עשרים ותשעה: (פ.א. 502/02 ציון)**

מהות העבירה: היות בודון לרכוש, עבירה לפי סעיף 53 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 22.01.02 או במועד הסמוך לכך, הרס רכוש או פגע בו במזיד ושלא כדין, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום העשרים ושישה, במעשיו המתוארים בפרט האישום העשרים ושישה, פגע במזיד ושלא כדין ברכוש רב הכולל חנויות ברחוב יפו, תחנת אוטובוס "אגד", אוטובוס "אגד" קו 27 וכן כלי רכב רבים, אשר נפגע כתוצאה מהירי שבוצע במקום על-ידי סעיד רמזאן, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם.

V פרס שלושים:

מהות העבירה: ניסיון לגרמת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בסוף חודש ינואר - תחילת חודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם זאפר עגיוואד ע/רחמאן רימאוו.
2. זאפר רימאוו מסר לנאשם כי בן דודו, מוג'יד ח'ידר רימאוו, מוכן לבצע פיגוע התאבדות.
3. על-פי בקשתו של הנאשם, זאפר רימאוו ערך פגישה בין הנאשם לבין מוג'יד רימאוו הנ"ל.
4. לאחר הפגישה הנ"ל, הנאשם הסכים להצעתו של זאפר רימאוו לשלוח את מוג'יד רימאוו לבצע פיגוע התאבדות בירושלים על מנת שמוג'יד רימאוו יגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן.
5. תוכנן כי מוג'יד רימאוו יבצע פיגוע התאבדות באמצעות רובה, דהיינו יירה לעבר אזרחים ישראלים בירושלים בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים כל הניתן וימשיך לירות עד שייהרג על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.
6. הנאשם לקח מנסר (חלום) מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד) רוס"ר M-16 ומספר מחסניות לרוס"ר הנ"ל מלאות בכדורים לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
7. הנאשם יצר קשר עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, פראס צאדק מחמד ע'אנס (המכונה "אל ח'טאווי") וטארק מלחי א-נוף. על-פי בקשתו של הנאשם השלושה הנ"ל הגיעו לרמאללה ונפגשו שם עם הנאשם.
8. הנאשם מסר לחבריו הנ"ל כי הוא מבקש מהם להכניס לירושלים מחבל נוסף, אשר יבצע בירושלים פיגוע התאבדות, דוגמת הפיגוע המתואר בפרט האישום העשירי ושישה, במטרה לגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן. חבריו הנ"ל של הנאשם הסכימו להשתתף בהסעת המחבל המתאבד הנ"ל לירושלים.
9. הנאשם מסר לידי מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס רכב סובארו אפור, השייך למשפחתו של הנאשם. מחמד עבדאללה חזר עם רכב הסובארו לביתו בביר נבאללה, ואילו פראס ע'אנס נסע עם רכב איסוזו טנדר שלו לביתו בכפר עקב.
10. יום למחרת, הנאשם התקשר אל מחמד עבדאללה ואל פראס ע'אנס והורה להם להגיע לתחנת הדלק הנמצאת ברמאללה תחתא, לאסוף משם את המחבל המתאבד ולהסיע אותו לירושלים על מנת שיבצע שם את פיגוע ההתאבדות במטרה לגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן.
11. מחמד עבדאללה נסע ברכב הסובארו עד למחסום קלנדיה, שם הוא החנה את הרכב ועלה לרכב האיסוזו של פראס ע'אנס שהגיע למקום. משם המשיכו השניים למקום המפגש האמור.
12. ברמאללה, בתחנת הדלק הנ"ל, מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נפגשו עם הנאשם, אשר הציג בפניהם את מוג'יד רימאוו שהוא המחבל המתאבד. הנאשם מסר לידי מוג'יד רימאוו רוס"ר M-16 הנ"ל ושלוש המחסניות הנ"ל מלאות בכדורים לרוס"ר M-16.
13. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס הסתירו את רוס"ר M-16 והמחסניות בתוך רכב האיסוזו.
14. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נסעו ביחד עם המחבל המתאבד לירושלים במטרה שהאחרון יבצע שם פיגוע ירי ויגרום למותם של אזרחים רבים ככל הניתן.
15. מחמד עבדאללה, פראס ע'אנס ומוג'יד רימאוו הגיעו למחסום קלנדיה ועקפו אותו. לאחר מכן מחמד עבדאללה עבר לרכב הסובארו, שהשאיר במקום קודם לכן ונסע לצומת א-ראם. מחמד עבדאללה עבר ברכב הסובארו את מחסום א-ראם והמתין במקום לפראס ע'אנס ומוג'יד רימאוו שעקפו את מחסום א-ראם ברגל. לאחר מכן, פראס ע'אנס חזר, עלה לרכב האיסוזו, שבו היה מוסתר הנשק, ועבר את מחסום א-ראם כשהוא נסע לבד ברכב האיסוזו עם הנשק.
16. מחמד עבדאללה הסיע את המחבל המתאבד עד למסגד בשועפט. לשם הגיע גם פראס ע'אנס ברכב האיסוזו עם הנשק והתחמושת.
17. שם, המחבל המתאבד, מוג'יד רימאוו, ביקש להיכנס למסגד ולהתפלל לפני שיבצע את פיגוע ההתאבדות. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס הסכימו לבקשה הנ"ל.
18. בזמן שמוג'יד רימאוו התפלל במסגד האמור, מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס נסעו ברכב הסובארו הנ"ל לגבעת שאול שבירושלים במטרה לבדוק אם יש בדרך מחסומי צה"ל או משטרה. השניים החליטו להסיע את המחבל המתאבד לגבעת שאול במטרה שיבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן וזאת מכיוון שיש במקום האמור אזרחים רבים.
19. כאשר מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס חזרו למסגד בשועפט על מנת לאסוף משם את מוג'יד רימאוו ולהסיע אותו לגבעת שאול במטרה שיבצע שם את פיגוע הירי המתוכנן, השניים לא מצאו את המחבל המתאבד במסגד.

20. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס התקשרו אל הנאשם ודיווחו לו כי המחבל המתאבד ברח לחם. הנאשם הורה למחמד עבדאללה ופראס ע'אנס לחזור לרמאללה.
21. מחמד עבדאללה ופראס ע'אנס חזרו לרמאללה, נפגשו שם עם הנאשם ומסרו לידיו את רכב הסובארו הנייל, את רוס"ר M-16 הנייל ואת המחסניות הנייל. הנאשם החזיר את רוס"ר M-16 הנייל לידיו נצר (חלום) מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד).
22. הנאשם מסר לזאפר רימאוי כי בן דודו נמלט בעת שהיה בדרכו לביצוע פיגוע ירי בירושלים.

פרט שלוש ואחד:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנייל, באיזור, בתחילת חודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחיליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הנייל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד נאג'יפה המכונה "אבו רביעי" ועם ע'כרים ראחב יונס עוויס. השניים הנייל מסרו לנאשם כי נמצא אצלם מחבל מתאבד וביקשו את עזרתו של הנאשם. הנאשם הסכים לעזור לשלוח את המחבל המתאבד אל תוך מדינת ישראל על מנת שיבצע פיגוע התאבדות ויגרור למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. הנאשם הגיע לדירה ברמאללה שבה היו "אבו רביעי", ע'כרים עוויס וכן אדם שרצה לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם שוחח עם מהנדס בדר מחמוד אל-שאער (להלן: המחבל המתאבד) והתרשם כי האחרון רציני בכוונותיו. המחבל המתאבד הנייל מסר לנאשם כי גם אביו הינו "שהיד" מכיוון שנהרג על-ידי חיליו צה"ל.

הנאשם העביר לידיו אבו רביעי רוס"ר M-16 ו-4 מחסניות מלאות בכדורים על מנת שימסור אותם למחבל המתאבד הנייל לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

יום למחרת, הנאשם חזר לדירה הנייל עם מצלמת וידאו. ע'כרים צילם באמצעות מצלמת הווידאו הנייל את המחבל המתאבד הנייל כשהוא מקריא כרוז, וזאת לקראת יציאתו לביצוע פיגוע ההתאבדות בתוך מדינת ישראל. הנאשם וחבריו הנייל אימנו את המחבל המתאבד הנייל בשימוש ובירי ברוס"ר M-16. לאחר מכן הנאשם העביר את המחבל המתאבד הנייל לדירתו של הנאשם ברמאללה ותחנת. הנאשם השאיר את המחבל המתאבד הנייל לישון בדירתו על מנת שייצא משם ביום שלמחרת לביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

כאשר, למחרת בבוקר, הנאשם וע'כרים עוויס הגיעו לדירתו הנייל של הנאשם, השניים גילו כי המחבל המתאבד נעלם. לאור היעלמותו של המחבל המתאבד הנייל, התכנית הנייל לביצוע פיגוע ההתאבדות לא יצאה אל הפועל.

פרט שלוש ושניים:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיזור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנייל, באיזור, בחודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיזור או לביטחון כוחות צה"ל וחיליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הנייל, במועד האמור, שוחח באמצעות טלפון עם נאצר מחמוד עוויס, ראש "גזרדי חללי אלאקצא", הזרוע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח, באיזור שכם. נאצר עוויס הודיע לנאשם כי הוא שולח אליו שני מחבלים מתאבדים. סוכם בין הנאשם לבין נאצר עוויס כי הנאשם ידאג למסור למחבלים המתאבדים הנייל כלי נשק ורימוני-יד וכן ידאג להכניסם אל תוך החלק המערבי של ירושלים על מנת שיבצעו שם פיגוע התאבדות כשיירד לעבר אזרחים ישראלים, בכוונה לגרום

למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הנחת, וימשיכו לירות עד שייהרגו על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

על-פי הוראתו של נאצר עוויס הנ"ל, ביום 17.02.02, אחמד אבו חדר, פעיל בכיר ב"גדודי חללי אלאקצא", שלח משכס לרמאללה, אל הנאשם, את סעדי ג'יהאד מחמד-עלי מקבול, עלאא מחמד עלי חסן (נעזיז) (מכונה "אסוואדי"), אשר אותם ליווה עולא מחמד ג'ימעה מוצטפא. השניים היו כבר חמושים בשני רימוני-יד.

סעדי מקבול ועלאא חסן היו אמורים לבצע את פיגוע ההתאבדות כפי שתכננו הנאשם ונאצר עוויס.

במסגרת ההכנה לפיגוע ההתאבדות הנ"ל, בביתו של מחמוד אבו חדר, אחיו של אחמד אבו חדר הנ"ל, במחנה הפליטים בלאטה, אחמד אבו חדר צילם באמצעות מצלמת וידאו את סעדי מקבול ואת עלאא חסן כשהם אווזים ברוס"רי M-16. השניים אף קראו בפני מצלמת הווידאו כרוז של "גדודי חללי אלאקצא". אחמד אבו חדר העביר לעלאא חסן ולסעדי מקבול אימון בשימוש בנשק לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן.

ביום 17.02.02, סעדי מקבול ועלאא חסן יצאו משכס לרמאללה ביחד עם עולא מחמד ג'ימעה מוצטפא ואיימן עלאא צאלח בדר. אחמד אבו חדר הסביר לארבעה כי עליהם לנסוע לרמאללה במוניתו של איימן בדר. אחמד אבו חדר הסביר כי עולא מוצטפא יהיה אחראי לכך שעללא חסן וסעדי מקבול ייפגשו ברמאללה עם פעילי "גדודי חללי אלאקצא", אשר יספקו להם כלי נשק ויסיעו אותם לירושלים לפי התכנון הנ"ל.

הארבעה הנ"ל לא הצליחו להגיע לרמאללה ולהיפגש עם הנאשם לצורך ההוצאה לפועל של פיגוע ההתאבדות המתוכנן. הארבעה נעצרו במחסום צה"ל, בסמוך לכפר דומא שבנפת רמאללה. שני רימוני-היד שהיו במונית הנ"ל, פוצצו במקום על-ידי החבלן.

/ פרט שלוש ושלושה:

מהות העבירה: קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 22 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968 וסעיף 51(א) לצו בדבר הוראות הביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, באמצע חודש פברואר 2002 או במועד הסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרם בכוונה למוותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, ביום 15.02.02 או בסמוך לכך, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד סאמי אברהים עבדאללה, חוסאם עקל רג'יב שחאדה ופראס צאדק מחמד עיאנס (המכונה "אל חיטאווי").

במהלך הפגישה הנ"ל, הנאשם ביקש מחבריו הנ"ל להכניס לתוך ירושלים מחבל מתאבד, אשר יבצע שם פיגוע התאבדות במטרה לגרום למוותם של אנשים רבים ככל הנחת. חבריו הנ"ל של הנאשם הסכימו להצעה האמורה. הנאשם הבטיח לשלם לחבריו הנ"ל 300 דולר ארה"ב בתמורה להובלת המחבל המתאבד לירושלים. הנאשם הודיע לחבריו הנ"ל כי יביא אליהם את המחבל המתאבד בעוד כיום-יומיים.

הנאשם אף נתן לחבריו הנ"ל רכב סובארו אפור, נושא לוחיות רישוי ישראליות, על מנת שחבריו הנ"ל יובילו בו את המחבל המתאבד לירושלים.

מחמד עבדאללה, פראס עיאנס וחוסאם שחאדה, תכננו להכניס את המחבל המתאבד לירושלים ברכב איסוזו טנדר של פראס עיאנס. חבריו הנ"ל של הנאשם תכננו להוביל את המחבל המתאבד לאחד המקומות בירושלים שיש בו הרבה אנשים על מנת ששם המחבל המתאבד יבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן. מחמד עבדאללה, פראס עיאנס וחוסאם שחאדה אף ערכו סיור בירושלים ובחרו את המקומות המתאימים לדעתם לביצוע פיגוע ירי נגד אזרחים ישראלים. בין היתר, בחרו חבריו הנ"ל של הנאשם במלון "רמדה", המנהרות של כביש בגין וצומת הגבעה הצרפתית.

תכניתם הנ"ל של הנאשם וחבריו הנ"ל לא יצאה אל הפועל מכיוון שכיומיים לאחר הפגישה הנ"ל, ביום 17.02.02, חוסאם שחאדה נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים, וכעבור יום, ביום 18.02.02, פראס עיאנס נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

לפי הוראתו של הנאשם, מחמד עבדאללה, לאחר מעצרו של פראס עיאנס שחאדה, ביום 19.02.02 או בסמוך לכך, ברמאללה, נפגש עם מחמד צאדק מחמד עיאנס, אחיו של פראס עיאנס הנ"ל, ועם טארק מלוז א-נוף. במהלך הפגישה האמורה, מחמד עבדאללה ומחמד עיאנס הסכימו להצעתו של טארק א-נוף להכניס מחבל מתאבד לירושלים על מנת שיבצע שם פיגוע התאבדות במטרה לגרום למוותם של אנשים רבים ככל הנחת.

גם התכנית הזו לא יצאה אל הפועל מכיוון שמחמד עבדאללה עצמו נעצר ביום למחרת, יום ה-20.02.02, על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

פרט שלוש וארבעה: (מ.א. 483/02 שפט) V

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, באמצע חודש פברואר 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, הנאשם החליט לשלוח מחבל מתאבד לירושלים על מנת שיבצע פיגוע ירי לעבר אזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם אזרחים רבים כל הניתן. הנאשם תכנן כי המחבל המתאבד יירה לעבר אזרחים ישראלים עד שיהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
2. הנאשם יצר קשר טלפוני עם נאצר מחמוד עוויס, פעיל צבאי בכיר ב"תנוזים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, בשכם. הנאשם ביקש מנאצר עוויס לשלוח אליו לרמאללה מחבל מתאבד לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
3. לאחר מספר ימים, ראמי מחמד מחמוד נור יצר קשר עם הנאשם והודיע לו כי הוא נשלח על-ידי נאצר עוויס לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן וכי הוא נמצא ברמאללה.
4. על-פי הוראתו של הנאשם, טארק מלחי א-נוף נפגש עם ראמי נור. טארק א-נוף הביא את ראמי נור אל הנאשם.
5. הנאשם שוחח עם ראמי נור ולאחר מכן לקח את ראמי נור למספרה על מנת שהאחרון יסתפר לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
6. הנאשם רכש עבור ראמי נור בגדים, אשר עבורם שילם מכיסו 1,000 ש"ח.
7. לאחר מכן, הנאשם הוביל את ראמי נור דירה ברמאללה, אשר בה התגוררו הנאשם, טארק א-נוף וזידאן רמזאן (להלן: חדירה).
8. ביום 23.02.02, לדירה הגיע גם שריף מחמד יוסף נאגי (אבו-חמיד), אשר שהביא רוס"ר M-16 עבור ביצוע הפיגוע המתוכנן, אשר אותו קיבל מהנאשם. שריף נאגי (אבו-חמיד) אף הביא מחסניות לרוס"ר M-16 הנ"ל מביתו של אחיו, נאצר נאגי (אבו-חמיד).
9. בשעות הערב באותו היום, שריף נאגי (אבו-חמיד) וזידאן רמזאן מסרו לראמי נור מידע על המקום שבו הוטל על ראמי נור לבצע את הפיגוע המתוכנן. הנאשם וחבריו הסבירו לראמי נור כי עליו לבצע את הפיגוע המתוכנן בשכונת נווה-יעקב בירושלים, במקום, אשר לגביו שריף נאגי וזידאן רמזאן אספו מידע קודם לכן.
10. הנאשם, ביחד עם אחרים, צילם את ראמי נור באמצעות מצלמת וידאו במסגרת ההכנות לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן.
11. על-פי בקשתו של שריף נאגי (אבו-חמיד), אחיו - נסר (חלום) נאגי (אבו-חמיד) פנה אל כאמל עינאם וביקש מהאחרון להסיע את ראמי נור לירושלים.
12. ביום 25.02.02, בשעות הערב, ראמי נור יצא מרמאללה לכיוון ירושלים ברכבו של כאמל עינאם, כאשר ברכב מוסתר רוס"ר M-16 הנ"ל, המחסניות וכן רימון-יד, אשר אותו מסר לראמי נור נסר (חלום) נאגי (אבו-חמיד).
13. ראמי נור הגיע לכביש הראשי בשכונת נווה-יעקב בירושלים.
14. ראמי נור ירד מהרכב הנ"ל במקום האמור, כשהוא חמוש ברוס"ר M-16 הנ"ל, מחסניות ורימון-יד. ראמי נור התקרב אל תחנת האוטובוס של קו 25 של "אגד" הנמצאת במקום ופתח באש אוטומטית ברוס"ר M-16 הנ"ל לעבר כלי רכב שעברו במקום וכן לעבר אזרחים ישראלים שהיו במקום בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר. במקום האמור הגיעה נידת המשטרה וראמי נור פתח באש אוטומטית לעבר שני שוטרי משטרת ישראל שהיו בניידת הנ"ל בכוונה לגרום למותם. הכדורים שנורו על-ידי ראמי נור פגעו בשני השוטרים הנ"ל שהשתערו לעבר ראמי נור וירו לעברו. כתוצאה מפגיעות הכדורים שנורו על-ידי ראמי נור, השוטרת גלית ארביב ז"ל נפצעה ונפלה על הקרקע. ראמי נור התקרב אל השוטרת גלית ארביב ז"ל וירה לעברה צרור נוסף ממרחק קצר. כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי ראמי נור, השוטרת גלית ארביב ז"ל נפטרה כעבור מספר שעות.
15. לאחר שלראמי נור נגמרה התחמושת הוא יידה את רימון-היד שהחזיק לעבר גיפ של צה"ל שהגיע למקום בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל. רק לאחר שראמי נור נפצע ונגמרה לו התחמושת, השוטרים והאזרחים שהיו במקום הצליחו להשתלט עליו.
16. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל גרם בכוונה למותה של השוטרת גלית ארביב ז"ל.

פרט שלוש ושישה: (פ.א. 483/02 שפט)

מהות העבירה: ניסיון לגרמת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במעשי המתוארים בפרט האישום הקודם, ניסה לגרום בכוונה למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר. כתוצאה מפגיעות הקליעים שנורו על-ידי ראמי מחמד מחמוד נור, אשר נשלח לביצוע הפיגוע האמור על-ידי הנאשם, נפצעו שמונה אזרחים ושוטרים ישראלים.

פרט שלוש ושישה: (פ.א. 483/02 שפט)

מהות העבירה: היום בודון לרכוש, עבירה לפי סעיף 53 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 25.02.02 או במועד הסמוך לכך, הרכש רכוש או פגע בו במזיד ושלא כדין, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים וארבעה, במעשי המתוארים בפרט האישום השלושים וארבעה, גרם במזיד ושלא כדין נזק רב לתחנת האוטובוס של קו 25 של "אגד" בנווה יעקב, לבתים הסמוכים ולכלי רכב שהיו במקום הנ"ל, אשר נפגעו כתוצאה מהיריות שנורו על-ידי ראמי מחמד מחמוד נור.

פרט שלוש ושבעה: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, בתחילת חודש מרץ 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, יצר קשר טלפוני עם נאצר מחמוד עוויס, פעיל צבאי בכיר ב"תנועים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, בשכם.
2. נאצר עוויס הודיע לנאשם כי הוא שולח אליו מחבל מתאבד נוסף על מנת שהנאשם ישלח אותו אל תוך מדינת ישראל לצורך ביצוע פיגוע ירי. תוכנן כי המחבל המתאבד יירה לעבר אזרחים ישראלים בכוונה לגרום למותם של אזרחים רבים כל הניתן וכי ימשיך לירות עד שייהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים.
3. ביום 04.03.02, יצר עם הנאשם קשר אברהים חסונה, שוטר במשטרה הימית של הרשות הפלסטינית, אשר הודיע כי הגיע לרמאללה על-פי הוראותו של נאצר עוויס וכי הוא המחבל המתאבד לצורך ביצוע פיגוע הירי המתוכנן. על-פי הוראותו של הנאשם, טארק מלחי א-נוף נפגש ברמאללה עם אברהים חסונה.
4. באותו היום, ברמאללה, טארק א-נוף נפגש עם שריף מחמד יוסף נאגי (אבו-חמיד). במהלך הפגישה האמורה, טארק א-נוף הכיר לשריף נאגי (אבו-חמיד) את אברהים חסונה.
5. טארק א-נוף הודיע לשריף אבו-חמיד כי הנאשם הביא את אברהים חסונה הנ"ל משכם על מנת שיבצע פיגוע התאבדות בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
6. על-פי הוראותו של הנאשם, טארק א-נוף לקח את אברהים חסונה למספרה על מנת שיתפר לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן. כמו כן, טארק א-נוף ושריף נאגי (אבו-חמיד) רכשו עבור אברהים חסונה בגדים חדשים. עבור הבגדים הנ"ל טארק א-נוף שילם 1,000 ש"ח, אשר אותם קיבל מהנאשם למטרה זו.
7. לאחר מכן, לפי הוראותו של הנאשם, טארק א-נוף הוביל את אברהים חסונה לדירה ברמאללה תחתא, אשר בה התגוררו טארק א-נוף, זידאן רמזאן והנאשם (להלן: הדירה).
8. הנאשם הגיע לדירה וצילם באמצעות מצלמת וידאו את אברהים חסונה לקראת ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

9. הנאשם הורה לטארק א-נוף להוביל את אברהים חסונה אל תוך מדינת ישראל על מנת שהאחרון יבצע שם את פיגוע ההתאבדות המתוכנן. הנאשם הורה לטארק א-נוף להביא נשק לאברהים חסונה לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן.
10. חבריו הנ"ל של הנאשם החלו לחפש אדם אשר יכניס את אברהים חסונה אל תוך מדינת ישראל על מנת שהאחרון יבצע שם את פיגוע ההתאבדות המתוכנן ויגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
11. שריף נאג'י (אבו-חמיד) פנה אל מוראד נומי ריזק עילוני, בעל תעודת זהות ישראלית המתגורר בירושלים, וביקש מהאחרון להגיע בדחיפות לרמאללה.
12. שריף נאג'י (אבו-חמיד) נפגש עם מוראד עילוני הנ"ל בבית קפה ברמאללה וביקש ממנו להסיע מחבל מתאבד אל תוך מדינת ישראל. מוראד עילוני הסכים להצעה זו, אך ביקש כי שריף נאג'י (אבו-חמיד) ידאג לספק למטרה זו רכב לא גנוב בעל לוחיות רישוי ישראליות.
13. שריף נאג'י (אבו-חמיד), זידאן רמאן ומוראד עילוני פגשו ברמאללה את מחמד מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), אשר היה ביחד עם מאזן מחמוד עומר אלקאדי. מאזן אלקאדי נהג ברכב פורד טרנויט עם לוחיות רישוי ישראליות, מ.ר. 7014515 (להלן: הרכב). האנשים הנ"ל ביקשו ממאזן אלקאדי את רכבו ואת הרשיונות של הרכב לצורך הסעת מחבל מתאבד אל תוך שטחה של מדינת ישראל על מנת שהמחבל המתאבד יבצע שם פיגוע התאבדות. מאזן אלקאדי מסר את הרכב לידי שריף נאג'י (אבו-חמיד) וזידאן רמאן, אך ביקש כי הוא עצמו ינהג בו.
14. בשלב הזה, טארק א-נוף ואברהים חסונה הלכו לדירה. שם, אברהים חסונה התקלח ולבש את הבגדים החדשים, אשר נקנו עבורו על-פי הוראת הנאשם כאמור לעיל.
15. בסביבות השעה 20:00, שריף נאג'י (אבו-חמיד), זידאן רמאן ומאזן אלקאדי, שנסעו ברכב, נפגשו בכיכר השעון ברמאללה עם טארק א-נוף ואברהים חסונה. טארק א-נוף ואברהים חסונה, אשר היו חמושים ברוס"ר M-16, 6 מחסניות מלאות בכדורים ושני רימוני-יד, עלו לרכב. למקום הגיע גם נסר (חלום) מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), אשר מסר לאברהים חסונה סכין קומנדו באורך של כ-25 ס"מ. נסר אבו-חמיד אמר לאברהים חסונה לדקור אזרחים ישראלים על מנת לגרום למותם לאחר שתיגמר לו התחמושת.
16. כל האנשים הנ"ל נסעו ברכב לכיכר רפידין ברמאללה, מכיוון שבמקום האמור אין הרבה עוברי אורח.
17. בכיכר רפידין הנ"ל, נסר (חלום) נאג'י (אבו-חמיד), טארק א-נוף ואברהים חסונה פירקו את רוס"ר M-16 הנ"ל והכניסו אותו אל תוך הדלת הצדדית של הרכב.
18. שריף נאג'י (אבו-חמיד), טארק א-נוף וזידאן רמאן, נישקו את אברהים חסונה ואיחלו לו הצלחה.
19. מוראד עילוני הודיע לחבריו כי הוא עובד בתל-אביב ולכן מכיר מקום בתל-אביב, אשר בו ניתן לבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
20. הוחלט כי לאחר שמוראד עילוני ומאזן אלקאדי יורידו את אברהים חסונה בתל-אביב במקום הומה אדם, אברהים חסונה ימתין מספר דקות על מנת שחבריו הנ"ל יספיקו להימלט מהמקום ברכב ולאחר מכן יפתח באש אוטומטית ברוס"ר M-16 הנ"ל לעבר אזרחים ישראלים שיהיו במקום, בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר וימשיך לירות עד שייהרג מאש כוחות הביטחון הישראליים שיגיעו למקום.
21. אברהים חסונה עלה לרכב, אשר בו נהג מאזן אלקאדי ולידו ישב מוראד עילוני, והשלושה נסעו לכיוון תל-אביב על מנת לבצע שם את פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
22. במהלך נסיעתם של מוראד עילוני, מאזן אלקאדי ואברהים חסונה לתל-אביב, שריף נאג'י (אבו-חמיד) שוחח עמם באמצעות טלפון סלולרי.
23. באותו הלילה, לאחר שמאזן אלקאדי, מוראד עילוני ואברהים חסונה הגיעו לתל-אביב, בסמוך לגשר מעריב שבדרך פתח-תקווה, מוראד עילוני הראה לאברהים חסונה מקום הומה אדם והנחה אותו לבצע שם את הפיגוע המתוכנן.
24. אברהים חסונה הוציא את רוס"ר M-16, מחסניות ורימוני-היד הנ"ל, שהיו מוסתרים בדלת של הרכב כאמור לעיל.
25. בסמוך לשעה 02:15, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, מאזן אלקאדי ומוראד עילוני הורידו את אברהים חסונה מן הרכב, כשהוא חמוש ברוס"ר M-16, רימוני-היד וסכין קומנדו הנ"ל, בסמוך למסעדה "סי-פוד מרקט" הנמצאת בדרך פתח-תקווה בתל-אביב (להלן: המסעדה) על מנת שיבצע שם את הפיגוע המתוכנן.
26. מוראד עילוני ומאזן אלקאדי נסעו ברכב מהמקום לכיוון ירושלים.
27. אברהים חסונה התקרב אל המסעדה "סי-פוד מרקט" ופתח באש אוטומטית ברוס"ר M-16 לעבר יושבי המסעדה ועוברי האורח בדרך פתח-תקווה בכוונה לגרום למותם.
28. לאחר מכן, אברהים חסונה השליך את שני רימוני-היד הנ"ל לעבר המסעדה בכוונה לגרום למותם של יושבי המסעדה ועוברי אורח, אך רימוני-היד לא התפוצצו.

29. לאחר שרוסי"ר M-16, אשר בו החזיק אברהם חסונה הפסיק לירות עקב מעצור, אברהם חסונה הוציא את סכין הקומנדו הנ"ל והחל לדקור אזרחים ישראלים שהיו במקום בכוונה לגרום למותם.
30. במקום האמור, הגיע השוטר רס"ר סלים ברכאת ז"ל. רס"ר סלים ברכאת ז"ל הסתער לעבר אברהם חסונה והשתלט עליו. רס"ר סלים ברכאת ז"ל הספיק להודיע למפקדיו על ההשתלטות על המחבל.
31. בשלב הזה, אברהם חסונה דקר באמצעות סכין הקומנדו הנ"ל את רס"ר סלים ברכאת ז"ל בצווארו בכוונה לגרום למותו. כתוצאה מהדקירה הנ"ל, רס"ר סלים ברכאת ז"ל נפטר במקום.
32. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל גרם בכוונה למותו של רס"ר סלים ברכאת ז"ל.
33. לאחר שלשריף נאג'י (אבו-חמיד) נודע משידורי הטלוויזיה על כך שהפיגוע המתוכנן בוצע כאמור לעיל, הוא יצר קשר עם הנאשם ועדכן את האחרון בדבר ביצוע הפיגוע האמור.
34. מיד לאחר מכן, הנאשם הודיע למרואן ברגותי, ראש "התנזים" של הפת"ח באיזור, ולנאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד), ראש "גדודי חללי אלאקצא", הזרוע הצבאית של "התנזים" של הפת"ח, על הפיגוע שבוצע. כמו כן, הנאשם יצר קשר עם סוכנות הידיעות "רויטרס" והודיע על הפיגוע שבוצע כאמור לעיל.

פרט שלוש ושמונה: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ושבעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ושבעה, גרם בכוונה למותו של יוסף הבי ז"ל, אשר נדקר על-ידי אברהם חסונה בבית חזה ובחלקים נוספים בגופו ונפטר כתוצאה מכך.

פרט שלוש ותשעה: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בבין איזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ושבעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ושבעה, גרם בכוונה למותו של אליהו דהן ז"ל, אשר נדקר על-ידי אברהם חסונה בבית חזה, בבטנו ובגבו ונפטר כתוצאה מכך.

פרט ארבעים: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ושבעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ושבעה, ניסה לגרום למותם של אזרחים רבים ככל האפשר. כתוצאה מהירות שנורו על-ידי אברהם חסונה נפצעו עשרות אזרחים ישראלים.

פרט ארבעים ואחד: (פ.א. 4258/02 ירקון)

מהות העבירה: היוזק בודון לרכוש, עבירה לפי סעיף 353 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 05.03.02 או במועד הסמוך לכך, הרס רכוש או פגע בו במזיד ושלא כדין, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ושבעה, במעשי המתוארים בפרט האישום השלושים ושבעה, גרם במזיד ושלא כדין נזק רב למסעדה "סי-פוד מרקט", למסעדה "מפגש הסטייק" וכן לבניינים הסמוכים וכלי הרכב שהיו באיזור, אשר נפגעו כתוצאה מהירות שטור על-ידי אברהם חסונה.

פרט ארבעים ושניים: (פ.א. 568/02 שפט)

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970, וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

- פרטי העבירה:** הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 08.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוותו של אחר, דהיינו:
1. **הנאשם הנ"ל, במועד האמור, שוחח באמצעות טלפון עם נאצר מחמוד עוויס, פעיל צבאי בכיר ב"תנועה" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, בשכם.**
 2. **נאצר עוויס ביקש מהנאשם להיפגש ברמאללה עם לואי מחמד אחמד עודה, אשר שוחרר לפני זמן קצר מהכלא של הביטחון המסכל של הרשות הפלסטינית.**
 3. **הנאשם נפגש ברמאללה עם לואי עודה. במהלך השיחה בין השניים לואי עודה מסר לנאשם כי יש לו מחבל מתאבד וכי הוא צריך חגורת נפץ על מנת שהמחבל המתאבד יוכל לבצע באמצעותה פיגוע התאבדות בתוך שטחה של מדינת ישראל ובכך יגרום למוותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. הנאשם הסכים למסור ללואי עודה את חגורת הנפץ המבוקשת לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן. כמו כן, הסכים הנאשם לבקשתו של לואי עודה לארגן מקום לינה ברמאללה עבור המחבל המתאבד.**
 4. **קודם לכן, לואי עודה הנ"ל שוחח עם נאצר עוויס הנ"ל. נאצר עוויס הודיע כי איתר אדם אשר מוכן לבצע פיגוע התאבדות בירושלים, והוא מחמוד צלאח, תושב השומרון. נאצר עוויס ביקש מלואי עודה להעביר את מחמוד צלאח לירושלים על מנת לבצע פיגוע התאבדות בכוונה לגרום למוותם של אזרחים ישראלים. לואי עודה הסכים לכך. לואי עודה פגש את מחמוד סעיד ערחים צלאח. מחמוד צלאח סיפר ללואי עודה, כי בכוונתו לבצע פיגוע התאבדות, וזאת לאחר שארוסתו, דאריין, ביצעה גם היא פיגוע התאבדות.**
 5. **לואי עודה התקשר לחיאלד שוקי חביב חלבי, תושב בית חנינא, פעיל הארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין", והודיע לו, כי בכוונתו לבצע פיגוע בירושלים וזאת על ידי שיגור מחבל מתאבד שברשותו. לואי עודה ביקש מחיאלד חלבי לאתר אנשים, אשר יכניסו את המחבל המתאבד לירושלים. חיאלד חלבי הסכים לבצע את המבוקש ממנו.**
 6. **חיאלד חלבי התקשר לחברו עיאנדי עיסא עודה, תושב בית חנינא, פעיל הארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין", וזה נפגש עמו ביום 06.03.02 ברמאללה. לואי עודה הגיע לפגישה זו ונפגש עם חיאלד חלבי ועיאנדי עודה בסמוך לבית קפה "ערבסק". לואי עודה וחיאלד חלבי הציעו לעיאנדי עודה להכניס מחבל מתאבד מרמאללה לירושלים לצורך ביצוע פיגוע. לואי עודה הדריך את עיאנדי עודה להוביל את המחבל המתאבד לגבעה הצרפתית בירושלים, בדרכים עוקפות מחסומים, על מנת שיבצע שם פיגוע ויגרום בכך למוותם של אזרחים ישראלים. לואי עודה וחיאלד חלבי הציעו לעיאנדי עודה חלופות למקום ביצוע הפיגוע: סופרמרקט בסמוך לתחנת הדלק בשכונת רמת אשכול, מסעדת "פיצה דומינוס" בגבעה הצרפתית או אחת מתחנות האוטובוסים שבצומת הגבעה הצרפתית.**
 7. **לצורך קבלת חגורת הנפץ עבור המחבל המתאבד, הנאשם הפגיש את לואי עודה עם חיאלד שוקי, פעיל כוח 17 של הרשות הפלסטינית, אשר הבטיח להעביר לידי לואי עודה ולידי המחבל המתאבד חגורת נפץ שברשותו ולהעמיד לרשותו של לואי עודה פעיל כוח 17 של הרשות הפלסטינית בשם מזיד, אשר ילביש את חגורת הנפץ על המחבל המתאבד.**
 8. **הנאשם הוביל את המחבל המתאבד אל הדירה ברמאללה תחתא, אשר אותה שכר הנאשם (להלן: הדירה).**

9. ביום 08.03.02 הגיע עיאנדי עודה, לקריאתו של ח'אלד חלבי, לרמאללה. ברמאללה המתין לעיאנדי עודה לואי עודה, אשר הגיע למקום המפגש ברכבו, וח'אלד חלבי. לואי עודה וח'אלד חלבי מסרו לעיאנדי עודה כי עליו להוביל את המחבל המתאבד לתחנת האוטובוסים, שבכיוון הנסיעה לים המלח, בצומת הגבעה הצרפתית בירושלים. לואי עודה וח'אלד חלבי וידאו כי עיאנדי עודה מכיר את הדרכים העוקפות למקום, ועיאנדי עודה סיפר להם, כי בכוונתו להוביל את המחבל המתאבד תוך עקיפת מחסום קלנדיה בדרך המחצבות, ומשם להמשיך ולהוביל את המחבל למקום ביצוע הפיגוע דרך בית חנינא ושועפט, תוך עקיפת מחסום דחיית אל-בריד.
10. לאחר מכן, לואי עודה נסע לדירה, שם נפגש עם הנאשם ועם מזיד, אשר הביא יחד עמו חגורת נפץ. מזיד הלביש את חגורת הנפץ על מחמוד צלאח והסביר למחמוד צלאח כיצד להפעיל את חגורת הנפץ. כמו כן, מחמוד צלאח גילה את זקנו.
11. לאחר מכן, עצרו הנאשם וחבריו הנ"ל מונית, והמחבל המתאבד, מחמוד צלאח, לבוש בחגורת הנפץ, עלה למונית בדרכו לביצוע פיגוע התאבדות בירושלים בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. ח'אלד חלבי ליווה את מחמוד צלאח למקום המפגש עם עיאנדי עודה.
12. עיאנדי עודה והמחבל המתאבד, מחמוד צלאח, המשיכו לסוע במונית, וירדו מן המונית בדרך עפר בסמוך למחצבות בקלנדיה. משם הוביל עיאנדי עודה את המחבל המתאבד ברגל בדרכו לביצוע הפיגוע המתוכנן.
13. בשיכונני נטייבה בבית חנינא בירושלים, נעצרו עיאנדי עודה ומחמוד צלאח, בסמוך לשעה 16:00, על ידי שוטרי משמר הגבול. כאשר ניסה מחמוד צלאח להפעיל את חגורת הנפץ אותה לבש, נורה על ידי אנשי כוחות הביטחון ונהרג.

פרט ארבעים ושלושה: (מ.א. 783/02 בנימין)

- מהות העבירה:** ניסיון לגרימת מות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970, וסעיפים 14(א) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.
- פרטי העבירה:** הנאשם הנ"ל, באיזור, ביום 17.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, כדלקמן:
1. ביום 05.03.02 נהרג ברמאללה פעיל צבאי בכיר ב"גדודי חללי אלאקצא" (הזרוע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח) - מהנדס אבו חלאוה.
 2. כעשרה ימים לאחר מכן, מגיד מחמוד אחמד זיאדה החליט לנקום את מותו של מהנדס אבו חלאוה על דרך ביצוע פיגוע קטלני.
 3. לואי יוסף מנסי וראפאת צלאח הסכימו להצטרף אל מגיד זיאדה לביצוע פיגוע הנקמה הנ"ל.
 4. לואי מנסי יצר קשר עם הנאשם, וקיבל את אישורו לביצוע הפיגוע המתוכנן.
 5. בעקבות האישור שניתן על ידי הנאשם, מגיד זיאדה ולואי מנסי הגיעו לביתו של הנאשם.
 6. הנאשם מסר לידי השניים רובה מסוג "ברטה" ורס"ר קלציניקוב עם מחסניות לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן.
 7. למחרת, ביום 17.03.02, מגיד זיאדה נסע עם לואי מנסי וראפאת צלאח, ברכבו מסוג "מזדה" לכביש בית-אל-פסגות, כאשר מגיד זיאדה נוהג ברכב, לואי מנסי מחזיק בידיו את הרובה מסוג "ברטה", וראפאת צלאח מחזיק בידיו רס"ר קלציניקוב.
 8. האנשים הנ"ל הגיעו למקום הפיגוע המתוכנן לשעה 30:6 בבוקר. לואי מנסי וראפאת צלאח ירדו מן הרכב, בעוד שמגיד זיאדה נשאר להמתין להם ברכב לצורך מילוטם בסיום ביצוע הפיגוע.
 9. כרבע שעה לאחר מכן הגיע למקום רכב פולקסווגן פאסאט לבן, מ.ר. 7741115, אשר בו נהג סמיר קרש.
 10. לואי מנסי וראפאת צלאח ירו לעבר נהג הרכב בצרורות באמצעות כלי הנשק, אשר סיפק להם למטרה זו הנאשם, בכוונה לגרום למותו של נהג רכב הפולקסווגן הנ"ל.
 11. כתוצאה מן הירי, נפצע סמיר קרש בכתפו, בדרך שבירת הומרוס המקורב משמאל עם ריסוק וריסוקי מתכת לאורך מסלול הקליע, ונזקק לאשפוז וניתוח. כמו כן, פגעו שלושה מן הכדורים שנורו על ידי לואי מנסי וראפאת צלאח ברכב האמור וגרמו לו נזק.
 12. לאחר סיום ביצוע הפיגוע, חזרו לואי מנסי וראפאת צלאח לרכבו של מגיד זיאדה והשלושה נמלטו ממקום הפיגוע לרמאללה.
 13. לאחר מכן, לואי מנסי התקשר אל הנאשם ודיווח לו על ביצועו המוצלח של הפיגוע.

פרט ארבעים וארבעה:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיוור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בתחילת שנת 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיוור או לביטחון כוחות צה"ל וחיליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם נזאר שאהין, שומר ראשו של ג'בריל רג'וב, ראש הביטחון המסכל של הרשות הפלסטינית באיוור. נזאר שאהין הודיע לנאשם כי ברצונו לבצע פיגוע ירי נגד חיילי צה"ל הנמצאים במחסום סורדא ולגרור למותם. הנאשם מסר לנזאר שאהין 2 אקדחים, רוס"ר M-16 מקוצר עם כוונת טלסקופית, וכן קופסת של כדורים לצורך ביצוע הפיגוע האמור.

לאחר זמן קצר בוצע פיגוע ירי במחסום סורדא ובמהלכו נהרג חייל צה"ל. הנאשם מיהר ליצור קשר עם נזאר שאהין, אך האחרון מסר כי זה לא הוא שביצע את הפיגוע האמור. לאחר מכן, נזאר שאהין החזיר לנאשם את כלי הנשק, אשר אותם מסר לו הנאשם קודם לכן לצורך ביצוע הפיגוע האמור.

פרט ארבעים וחמישה:

מהות העבירה: פגיעה בביטחון האיוור, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לביטחון האיוור או לביטחון כוחות צה"ל וחיליו או לפעולתם, שימושם או ביטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אוירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית, או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, שוחח באמצעות טלפון עם מחמוד אלטיטי, פעיל בכיר בגדודי חללי אלקצא, הזרוע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת. מחמוד אלטיטי מסר לנאשם כי יש לו מחבל מתאבד המוכן לבצע פיגוע התאבדות בתוך מדינת ישראל. הנאשם הסכים לשלוח את המחבל המתאבד אל תוך שטחה של מדינת ישראל על מנת שיגרור למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. למחרת היום, הגיע אל הנאשם אדם בשם פאזי משכם. פאזי מסר לנאשם כי נשלח על-ידי מחמוד אלטיטי לצורך ביצוע פיגוע התאבדות בתוך ישראל.

הנאשם שוחח עם פאזי וגילה כי פאזי לא יודע לירות טוב. בעקבות כך הנאשם שוב יצר קשר עם מחמוד אלטיטי. הנאשם מסר למחמוד אלטיטי כי פאזי יוכל לבצע את פיגוע ההתאבדות באמצעות חגורת נפץ שיישא על גופו. מחמוד אלטיטי הסכים להצעת הנאשם והבטיח לדאוג לשלוח אל הנאשם חגורת נפץ לצורך ביצוע פיגוע התאבדות מתוכנן. אל-פי הוראתו של הנאשם, טארק מלחי א-נוף, רכש עבור פאזי בגדים חדשים ולאחר מכן ליווה את פאזי לדירה ברמאללה תחתא, שבה התגוררו טארק א-נוף, זידאן רמדאן והנאשם (להלן: הדירה).

הפיגוע המתוכנן לא יצא אל הפועל לאור העובדה שמטעני החבלה לא נשלחו לנאשם וכן מכיוון שפאזי נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

לאחר מעצרו של פאזי, הנאשם שוחח עם נאצר עוויס הנ"ל אודות מה שקרה. נאצר עוויס הבטיח לנאשם לשלוח אליו מחבלים מתאבדים נוספים על מנת שהנאשם ישלח אותם אל תוך שטחה של מדינת ישראל לצורך ביצוע פיגועי התאבדות. נאצר עוויס לא הספיק לשלוח אל הנאשם מחבלים מתאבדים נוספים, מכיוון שהן הנאשם הן נאצר עוויס נעצרו על-ידי כוחות צה"ל במהלך המבצע "חומת מגן".

פרט ארבעים ושישה:

מהות העבירה: ייצור חפץ נפיץ, עבירה לפי סעיף 53(א) לצו בדבר הוראות הביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, באמצע חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, ייצר כלי יריה, תחמושת פצצה, רימון יד, חפץ נפיץ או מבעיר, ללא תעודת היתר שהוענקה לו על-ידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה נפגש עם לואי מחמד אחמד עודה, אשר ביקש מהנאשם לקבל כסף עבור פעילות צבאית. לאור האמור, הנאשם העביר ללואי עודה סכום של 8,000 ש"ח, אשר אותו קיבל עלי פרגי ברגותי.

לואי עודה ביחד עם שריף מחמד יוסף נאגיי (אבו-חמיד) רכשו בכסף הנ"ל חומרים כימיים שונים. ע/כרים ראתב יונס עוויס ייצר מהחומרים הכימיים הנ"ל מטען חבלה גדול.

פרט ארבעים ושבעה:

מהות העבירה: סחר בציד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בחודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, מסב-לידי ע/כרים ראתב יונס עוויס, ראש "גדודי חללי אלאקצא" - הזרוע הצבאית של "התנוזים" של הפת"ח באיזור געין, אשר שהה אותה עת ברמאללה, אקדח 14, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו.

פרט ארבעים ושמונה:

מהות העבירה: סחר בציד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, בחודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, רכש מידי נסר (חלום) מחמד יוסף נאגיי (אבו-חמיד) רוס"ר M-16 ארנך תמורת 4,000 דינר ירדני, וזאת ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו.

פרט ארבעים ותשעה:

מהות העבירה: סחר בציד מלחמתי, עביר לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, במחצית הראשונה של שנת 2001 או בסמוך לכך, סחר או עסק בצורה אחרת בציד מלחמתי, ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיזור או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נפגש עם אשרף ח'דר עלי גיאבר (יאסיני) וקיבל מהאחרון 1,500 כדורים לרוס"ר M-16. הנאשם שילם לאשרף גיאבר הנ"ל 3,000 ש"ח עבור הכדורים הנ"ל. הנאשם ביצע את המיחוס לו בפרט האישום הזה לפי הוראתו של מרואן ברגותי - ראש "התנוזים" של הפת"ח באיזור.